

CURIERUL MISSIONAR

CĂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CE-LOR CE BINE-VEȘTEȘC CELE BUNE.

Anul XIII.

CE-LOR CE BINE-VEȘTEȘC PACE.

No. 9 și 10.

Ziua convocării și a consacrării pentru Campania de Toamnă

2 Septembrie, 1933

PROGRAM

Sabat înainte de masă.

Sabat după masă.

1. Cântare de deschidere. Imnuri creștine: No. 165, fără note 155; germ. 768; magh. 344.
  2. Rugăciune.
  3. Cântare de cor.
  4. Scurt raport asupra Campaniei de Toamnă 1932.
  5. Studiu biblic: „Toate lucrurile sunt posibile“.
  6. Redarea experiențelor acelor frați ale căror fotografii le-am publicat aci.
  7. Cuvântare: „Timpul pentru lucruri mari“.
  8. Poezie sau dialog.
  9. Rugăciuni de consacrare în vederea lucrării din Campania de Toamnă.
  10. Apel către toți membrii Comunității pentru ca să ia parte mai mult ca oricând la această lucrare.
  11. Cântare de închidere: Imnuri creștine: No. 97; fără note 98; germ. 787; magh. 346.
  12. Rugăciune de închidere.
1. Cântare de deschidere. Imnuri creștine: No. 164; fără note 158; germ. 784; magh. 334.
  2. Rugăciune.
  3. Cântare de cor.
  4. Cuvântare: „Implinirea unei rugăciuni“.
  5. Cuvântare: „O dovadă bună, că misiunile merită osteneală“.
  6. Comunicarea țintei Campaniei de Toamnă a Comunității.
  7. Rugăciuni de consacrare în vederea lucrării din Campania de Toamnă.
  8. Impărțirea revistelor festive.
  9. Apel de a lua parte la lucrarea misionară Duminecă, 3 Septembrie.
  10. Poezie sau dialog.
  11. Cântare de închidere: Imnuri creștine: No. 167; germ. 793; magh. 335.
  12. Rugăciune de închidere.

Notă pentru Predicatori și conducătorii Comunităților: — Sabatul dela 2 Septembrie este stabilit, ca ziua convocării; ceea ce însemnează o zi de post și rugăciune. In aceasta zi să căutăm, din interes pentru Campania de Toamnă, mai mult ca oricând pe Dumnezeu în rugăciunile noastre și să executăm programul fixat pentru aceasta.

Programul, care să servească drept bază în acest Sabat, s'a compus cu mare îngrijire, și-l publicăm cu rugămintea serioasă, către cei în drept, de a stimula pe fiecare membru a lua parte la Cam-

pania din anul curent, făcându-i să simtă povară mare pentru suflete, și cu dorință fermă, inspirată de Duhul Sfânt, de a face tot ce e cu putință pentru câștigarea sufletelor și pentru procurarea mijloacelor necesare misiunii externe.

Programului publicat, aparține un studiu biblic scurt, însă potrivit, un alt studiu al fratelui E. Kotz, unul dintre Secretarii Conferinței Generale, și alte două rapoarte interesante, scrise de doi misionari credincioși ai noștri. Dacă ne-ar permite locul, am putea să publicăm mai multe rapoarte asemenea

acestora; însă și aceste două exemple arată clar conducerea lui Dumnezeu în mișcarea noastră și în truda misionarilor pentru înaintarea misiunii externe. Da, Dumnezeu este într'adevăr cu noi. Avem multe dovezi clare despre căderea ploii târzii. Multe uși se deschid și cerul întreg e gata a lucra cu poporul lui Dumnezeu pentru a aduce repede la încheiere lucrarea Domnului pe acest pământ.

Pentru a ne rămâne timp, am împărțit programul în două, pentru Sabat înainte de masă și pentru Sabat după masă; afară de aceasta publicăm un apel și niște îndrumări pentru Mis. Vol. și rugăm a fi cetite și discutate în adunarea lor.

De sigur ați trasat drumul, pentru organizarea Campaniei de Toamnă. Câmpurile izolate sunt deja încunoștințate prin corespondență despre planurile pregătite pentru organizare; cred, că sunteți pregătiți și gata pentru lucrare, și că programul pentru ziua convocării este numai ultimul signal pentru a fi invitat fiecare, tânăr și bătrân, la începerea lucrării. *Este de o importanță foarte mare o lucrare unită, curajoasă și harnică, și participarea fiecăruia, dela început, la Camp. de Toamnă.*

Tineretul, în orice caz este invitat să ia parte la programul din ziua convocării. Tineretul va contribui cu partea lui pentru a avea un succes însemnat în Campania de Toamnă. Frații și surorile noastre au dat pe față o credincioșie mare în anii trecuți și suntem convinși, că ne putem bizui pe presbiterii și conducătorii noștri, cari vor conduce și în anul acesta, credincios, Campania de Toamnă. Domnul să vă dea o imagine clară despre ceea ce El dorește să atingă prin conducerea noastră, cu colaborarea fiecărui membru, făcând tot ce e posibil pentru a duce Campania de Toamnă din anul acesta la o biruință minunată în lucrarea lui Dumnezeu.

P. H. Hermann

Secretarul Dep. Misiunii Interne al Uniunii Române

„Toate lucrurile sunt posibile“

Ce însărcinare căpătase Pavel la pocăirea sa, pe calea ce ducea la Damasc? Fapt. 26, 15—18.

Pe ce temelie clădea Pavel lucrarea sa plină de succes? Fil 4, 13.

După ordinul lui Dumnezeu, ce trebuie să facă fiecare credincios? Mat. 28, 19. 20; Marc. 13, 34.

Cu care asigurare de succes poate merge fiecare creștin să mărturisească despre Domnul său? Marc. 10, 27; 9, 23.

Ce fel de făgăduință și promisiune a fost dată Comunității lui Dumnezeu în aceste zile, prin Spiritul Profetic?

„Cuvintele: „Duceți-vă în toată lumea, predicați Evanghelia la toată făptură”, (Marc. 16, 15) sunt adresate fiecărui urmaș al lui Hristos. Toți cari sunt făcuți părtași la viața lui Hristos, sunt chemați a lucra pentru aproapele lor“. „Zeugnisse“, Vol. 2. p. 10.

„La Domnul nu există neizbândă, pierdere, imposibilitate sau înfrângere; toate lucrurile ne sunt posibile prin Acela, care ne întărește“. „The Desire of Ages“, pag. 490.

Experiențe din Campania de Toamnă în Uniunea noastră

Frații noștri de mai jos au avut în Campania de Toamnă din anul 1932 un succes deosebit:

Fratele M. Manea Conducătorul Campaniei și Graur Gheorghe, Secretar-Casier, dela Brașov—Școală scrie:

„Imprejurările ne-au reținut până acum de a lua parte la Campania cu Revista de Toamnă, în adevăratul înțeles al cuvântului, adică și la lucru și la raportare. În anul 1932, prin ajutorul Domnului, ne-am înscris și noi pe tablele Comunităților cu ținta ajunsă.

La apelul făcut de a ne înscrie pentru a lua parte la lucrarea cu Revista de Toamnă, am răspuns noi cei 32 la număr câți ne găseam în Comunitatea școlii. Numărul de reviste pe care urma să-l comandăm era de 366, ducând la o sumă de 5.490 lei. Acesta era planul nostru. Planul Domnului pentru Comunitatea noastră era altul, și anume; El vedea că noi putem face mai mult decât ne-am apreciat singuri, de sigur fiind susținuți de ajutorul Său.

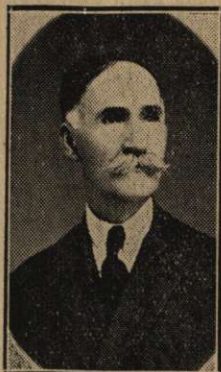
Hotărîsem să facem comanda, când iată că dela Conferință primim o țintă deja fixată: „800 de reviste, în valoare de 12.000 lei“. Ce se întâmplase? Conferința ne trimesese pe întregul număr de membri pe care-l avea Comunitatea noastră când erau elevii aci la cursuri. După un schimb de păreri, planul și ținta propusă de conferință au fost acceptate. Când aveam o țintă mai mică și curajul și zelul era cam mic. Dar în față noii ținte, hotărîrea noastră a fost: „să terminăm repede și cu bine“. Am pornit cu toții la lucru, lucrând câte o zi pe săptămână. Au fost zile când bucutăria școlii a rămas închisă, nemai fiind cine să se prezinte la masă. Cei cari au avut biciclete au mers la depărtări mai mari, cei cari au mers pe jos, au mers în satele mai apropiate de școală.

Campania de Toamnă s'a dovedit ca o deosebită binecuvântare de la Dumnezeu, din multe puncte de vedere, pentru fiecare în parte și chiar pentru școală. Cu multă bucurie în inimă și cu stări sufletești ce nu se pot descrie prin cuvinte ne-am înapoiat dela lucru, profesori și elevi. Am luat contact cu oamenii, am vorbit cu ei, am cunoscut greutățile prin care trec, și bunăvoința de a ajuta lucrarea lui Dumnezeu. Când li s'a explicat scopul pentru care contribuie, oameni eminentemente săraci, au dat cu toată bucuria din pușinul pe care-l aveau. Niciodată, și nimeni poate nu li se mai prezentase spre a le vorbi despre Dumnezeu și despre o lucrare a Lui.

Comunitatea noastră a lucrat intens patru zile, cu excepții, când unii frați au mai lucrat și în cursul săptămânii. Au lucrat în medie 26 persoane de fiecare dată, vânzându-se în medie, și indirect, de 3.000 de lei.

Succesul se datorește în primul rând binecuvântării Domnului Care a deschis inimile oamenilor spre a da pentru lucrarea Sa; apoi unui sistem organizat de raportare. În fiecare Sabat după amiază ne-am luat timp spre a ne spune unii altora experiențele făcute, Secretarul Campaniei prezentând de fiecare dată și câte un raport.

Ca reviste ținta a fost ajunsă, iar ca sumă a fost chiar întrecută cu ceva: 12.070 lei.

Fratele Chirița Doagă din R.-Sărat, scrie:

Mulțumesc Bunului Dumnezeu și Mântuitorului meu, că m'a ajutat ca să iau parte împreună cu conlucrătorii mei la Campanie, cu frumoasă Revistă Festivă de Toamnă. Am vândut în tot timpul Campaniei de Toamnă 202 reviste, pe care am realizat suma de 2.910 lei. Fiindcă, în numerar n'am putut atinge ținta, m'am

hotărât s'o împlinesc din partea mea, așa ca suma vărsată în tezaurul lui Dumnezeu este de lei 3.030.

Prețutindenii am găsit uși deschise și inimi binevoitoare, bine înțeles afară de câteva excepțiuni. Dacă n'ar fi bătuit nemiloasa criză și în regiunea noastră aș fi avut un succes poate de două trei, sau mai de multe ori mai mare.

Fratele Scarlat D. Popa din Călărași, scrie:

Privitor la Revista Festivă din Campanie de Toamnă 1932 ca și întotdeauna, am avut bucurie în sufletul meu de a lua parte....

Și Bunul Dumnezeu m'a binecuvântat! Deci în Campanie 1932 am răspândit 273 Reviste Festive și am strâns suma de lei 3.276 plus 160 lei rămășițe din Campanie 1931 pentru

30 Reviste Festive din Comunitățile câmpului respectiv. În total Lei 3.436.

Cu mențiunea, că în timpul Campaniei am fost bolnav, însă Bunul Dumnezeu mi-a ajutat să fac și această lucrare. Nu arăt aceasta pen-

tru ca să-mi atrag lauda, ci pentru că ori de câte ori plecăm la lucru sinceri și devotați, Domnul ne însoțește cu binecuvântările Sale peste așteptările noastre. Domnul fie laudat. Domnul să ne sprijinească și pentru viitor spre a lucra în marea și sfânta lucrare de evanghelizare.

„Timpul pentru lucruri mari“

În anii trecuți Campania de Toamnă a fost mijlocul prin care intrau sume considerabile de bani în Casseria Domnului. La drept vorbind ne-ar fi într'adevăr imposibil a executa mai departe lucrarea noastră mondială fără ajutorul financiar, procurat prin această sursă.

Aceasta a fost cazul în anii trecuți, iar în anul acesta situația este atât de gravă, încât ne vedem siliți a face pe frații și surorile noastre atenți asupra acestui lucru. În timpul prezent Comitetul misiunii noastre, nu se poate ocupa cu ideea de a lărgi lucrarea, cu toate că oriunde se deschid uși pentru aceasta. Întrebarea serioasă, care preocupă pe frații noștri dela Cartierul General este aceasta: cum putem ține pe Misionarii activi în câmpurile izolate, la posturile lor?

Scăderea intrărilor la darurilor misionare de bani, a dus, deja, la ștergerea unui număr întreg de cerințe din diferitele Diviziuni pentru scopuri misionare. Chiar și misionarii cari se aflau în concediu și care trebuiau să se înapoieze în curând în câmpurile lor misionare, au fost reținuți în patria lor, iar alții cari se pregăteau în mod serios, pentru a se putea alătura lucrătorilor din câmpurile misionare, au fost înștiințați că momentan nu pot fi trimiși afară, din cauza lipsei de mijloace. Tot din cauza aceasta nu putem profita de ocaziunile minunate cari ni se prezintă în misiunea medicală.

Dar noi știm, că la Domnul nu există criză și credem că Atotputernicul e deasupra tuturor greutăților; credem că și piedicile financiare și obstacolele cari se înfățișează sunt spre binele aceluia cari iubesc pe Dumnezeu.

Fraților și surorilor, nu credeți că această Campanie de Toamnă, care ne stă în față, poate fi mijlocul prin care Dumnezeu va binecuvânta ostentiv voastre, punând la dispoziția Cassieriei Comitetului Misiunii destui bani, în locul lipsei de mijloace, nu numai pentru a ține pe misionarii la posturile lor, în câmpurile izolate, ci și pentru a trimite pe alții la chemările cele mai urgente?

Domnul să vă binecuvinteze și în anul acesta într'o măsură bogată, în străduința voastră de-a aduce mijloace prin Campanie de Toamnă, și să vă dea curaj și credință neclintită, căci cuvintele profetului Ioel se referă și la acest timp: „Nu te teme țară! Bucură-te și

te desfătează, căci Iehova a făcut lucruri mari!" Ioel 2, 21. Cu siguranță, aceasta e timpul, în care se pot face lucruri mari. Dea Dumnezeu ca profetia profetului Ioel, să se împlinească din nou prin lucrare credincioasă în Campania de Toamnă din acest an.

E. Kotz.

„Implinirea unei rugăciuni“

Nu de mult, am avut privilegiul a boteza pe un mahomedan cu soția sa. Ei trăesc într'o parte a insulei Sumatra, unde Mahomedanismul se apropie de fanatism. Familia îmi povestea, că au urmat din tinerețe religia profetului fals, însă niciodată nu-i satisfăcuse această religie. Din cauza aceasta căutară după ceva care după cum știau, lipsea religiunii lor. Acest frate s'a născut și a fost crescut în Iava, iar mutarea sa la Sumatra unde trebuia să cunoască adevărul, se datorește mâinii lui Dumnezeu.

Când începuse să se intereseze de solie, prietenii săi îi deveniră dușmani, amenințându-l că-i vor face rău, dacă se va face creștin. Însă el a fost așa mișcat de adevăr, încât nimic nu l-ar fi putut reține dela aceasta. Deoarece prietenii săi îl părăsiră și făceau tot ce stătea în puterea lor pentru a-i face greutăți, peste puțin timp, familia care consta din părinți și șase copii, se găsea în nevoia cea mai mare, fără bani și hrană. Trei copii mai mari trebuiau să meargă la școală fără a fi mâncat ceva. Mama care era foarte îngrijorată, nevăzând nici o posibilitate de a procura ceva de mâncare pentru copiii cari veneau la prânz acasă, se plânse bărbatului ei. El rugă pe soția sa foarte frumos să rămână liniștită și să se încredințeze Domnului, care le va deschide drumul. Pe când se întorceau dela școală, copiii dădură de o cutie, pe care deschizând-o, găsiră 12 monede a 10 cenți fiecare, bine înfășurate, ceea ce făcea 1.20 dolari. Știind că acasă e mare lipsă de alimente, copiii merseră la târg și cumpărară cu acești bani orez și legume, încât avură destul pentru câteva mese. Aceasta a fost o experiență minunată pentru familia fratelui și o întări într'o măsură mare în credința despre puterea rugăciunii.

I. C. Schmidt

„O dovadă bună, că misiunile merită osteneală“

Lucrarea lui Dumnezeu face continuu progrese în câmpul nostru. Adunările noastre din anul acesta ținute în cort, au fost pentru toți o mare binecuvântare. În Aba care aparține Misiunii de sud-est, Nigeria, au fost prezenți cam

2.300 de păzitori ai Sabatului. Cam acum nouă ani, s'a început lucrarea în acest câmp și în fiecare an s'au ajuns succese mari. Anul 1931 ne-a adus un adaos de peste o mie de suflete, iar în luna Februarie 1932 am botezat peste 120 suflete prețioase. De sigur Domnul lucrează prin misionarii noștri și oriunde, se vede lămurit că Spiritul Sfânt lucrează în mod deosebit în inima poporului.

Acum un an, am început lucrarea în Camerun și anume între triburile păgâne, cari locuiesc lângă graniță, pe dealuri. La început oamenii se temeau de misionari și nu voiau să vină în apropierea stațiunii misionare. După un timp oarecare unii șefi de trib, împreună cu supușii lor, îndrăzniră să viziteze adunarea noastră în Sabat; ei veniră însă bine înarmați cu lăncii lungi și cuțite late în formă de sabie, pe cari le țineau în timpul serviciului divin în mână, temându-se ca nu cumva să le fie luate pe neobservate. După ce am lucrat un an de zile între ei, frica lor pierise cu totul. Frații Bergstrom au cucerit inimile acestor oameni, și în timpul vizitei mele, pe care o făcui acum de curând acestei stațiuni misionare, era într'adevăr o privește minunată, când vedeai pe acești păgâni, coborîndu-se în șir dis de dimineață de pe povârnișurile stâncoase, pentru a asista la serviciul divin din Sabat.

Când am fost la această stațiune misionară, peste 400 din acești indigeni vizitau serviciul divin, și, ca niciodată, am început să pricep, că misiunile merită osteneală. Într'adevăr este un privilegiu minunat să activezi ca lucrător în câmpurile misionare, dar nu mai puțin este un privilegiu și acela de a avea partea ta în patrie la „ținerea funiei“.

Wm. Cc. Clements

Indrumări pentru organizarea lucrării din Camp. de Toamnă

Pentru ca organizarea lucrării în Campania de Toamnă să aibă succes, în sensul hotăririlor luate, propunem următoarele:

1. Comitetul local al Conferinței fixează ținta pe districtele predicatorilor din Conferința.
2. Predicatorul cu ajutoarele sale fixează definitiv ținta pe Comunitățile lui și rămâne direct răspunzător de ajungerea ei. Deci sunt rugați ca să-și organizeze lucrarea lor pastorală generală în așa fel, ca să fie liberi pentru lucrarea cu Revista de Toamnă în tot timpul Campaniei și nimic să nu-i împiedice dela aceasta.
3. Predicatorul trimite Conferinței lista comenzilor pe Comunități.
4. Comitetul Comunității organizează distribuția revistelor după plan, și anume: În Co-

munitățile mai mari Comitetul Comunității să aleagă un subcomitet, care să organizeze detaliat și să conducă lucrarea Camp. de Toamnă.

5. Ținta Comunității ar trebui fixată de către Comitet încă înainte de începutul Campaniei, iar în Sabatul dela 2 Septembrie, ar trebui comunicată în Comunitate.

6. Comunitatea întregă să fie împărțită în grupe de lucru. Comunitățile cari au deja diferitele societăți, precum: Cercul M. V., Cercul Tabitei, Clasele de copii, ș. a., ar putea să lucreze tocmai în această formație, cari la rândul lor pot să se împartă în mai multe grupe; iar membrii cari nu fac parte din niciuna dintre aceste grupări s'ar putea organiza într'o grupă sau mai multe grupe aparte. Conducătorii cercurilor sau grupelor de mai sus pot conduce și lucrarea din timpul Camp. de Toamnă. Aceștia vor lucra la rândul lor sub conducerea Comitetului Camp. de Toamnă, raportând acestuia la timp despre mersul lucrării.

7. Orașul sau împrejurimea ar trebui împărțit exact și fiecare grupă să primească câmpul ei anumit de lucru.

8 În fiecare Duminică sau zile de sărbătoare, cari sunt în timpul Camp. de Toamnă, grupele ar trebui să iasă toate în lucrarea misionară. Dacă acest lucru n'ar fi posibil din anumite greutăți, atunci membrii ar trebui îmbărbătați să pornească singuri în orice zi ar fi. Inșă în niciun caz să nu se lărgăneze lucrurile, și fiecare să se străduiească a atinge ținta sa în timpul cel mai scurt posibil.

9. Sumele încasate pentru Revistele Festive să fie predate în fiecare săptămână. În fiecare Sabat să se facă cunoscut acest lucru și membrii să primească ocazia de a preda banii și a da un scurt raport.

10. În adunările de Sabat după masă, membrii ar trebui să aibă ocazia de a povesti experiențele lor.

11. În timpul Camp. de Toamnă să se facă din când în când producții în legătură cu Camp. de Toamnă, prin care să fie entuziasmați, atât cei bătrâni, cât și cei tineri.

12. Ținta ar trebui folosită, și în fiecare Sabat ar trebui comunicată ținta respectivă săptămânală și dacă s'a atins să fie creionată.

13. Ar trebui să începem Camp. de Toamnă chiar la 2 Septembrie și să facem tot posibilul, pentru ca să o terminăm până la 31 Noembrie, și să ajungem ținta. În Sabatul dela 25 Noembrie, ar trebui să avem în toate Comunitățile serbarea de încheiere și de mulțumire pentru binecuvântările primite în Camp. de Toamnă. Cu cât răspândim Revistele mai repede, atinșând ținta mai de grabă, cu atâta este mai bine.

14. Acei membri, precum și prietenii din orașe, cari răspândesc 20 Reviste Festive sau mai mult, și cei la sate, cari răspândesc 10 reviste sau mai mult vor primi, ca premianți, o carte de onoare. Cei ce răspândesc 150 de Reviste sau mai multe, predând costul lor, să primească și în anul acesta un premiu. Aceasta se referă atât la lucrători, cât și la tineret și la ceilalți membri.

15. Fiecare membru ar trebui să raporteze cu exactitate lucrarea sa misionară, cât și numărul revistelor răspândite.

16. Propunem ca prima săptămână din Septembrie să fie o săptămână specială de consacrare și de rugăciune pentru Camp. de Toamnă, aranjându-se adunări speciale în acest scop cel puțin în 2—3 seri.

Fie ca Martorul cel credincios să poată spune despre fiecare membru, cum a putut spune despre Comunitatea din Efes: „Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu, și că n'ai oboșit“. Apoc. 2, 13.

P. H. Hermann

Secr. Depart. Misiunii Interne al Uniunii.

Material pentru Dep. Misionarilor Voluntari

Lucrarea Misionarilor Voluntari în Campania de Toamnă

Indrumări și propuneri generale

Ținta mare a mișcării tineretului nostru este: „*Solia adventă în toată lumea în această generație*“. Fiecare departament al tineretului și fiecare membru al acestei mișcări, ar trebui să urmărească în ostenele lor scopul principal: ajungerea acestei mari ținte.

Camp. de Toamnă este unul din mijloacele, prin care, tineretul din Diviziunea noastră, poate participa la ducerea soliei Advente în toată lumea în această generație. Această osteneală misionară anuală, a devenit sursa cea mai importantă în Denominațiunea noastră și,

de succesul acestei Camp. de Toamnă, depinde aproape susținerea și lărgirea lucrării noastre, din toată lumea.

Ar fi bine, ca în legătură cu acest program al tineretului, care se ocupă cu Camp. de Toamnă, să fie amintită din nou, făgăduința solemnă, a tineretului nostru, care sună astfel: „*Din iubire către Domnul Hristos promit să iau parte activă la lucrarea Cercului Tinerimii Misionarilor Voluntari, făcând tot ce pot întru ajutoarea altora și terminarea lucrării Evangheliei în toată lumea*“. Camp. de Toamnă este o parte de lucrare a Dept. Mis. Vol. și aparține mijloacelor, prin care lucrarea Evangheliei în în-

treaga lume, poate fi adusă la terminare; din cauza aceasta este necesar, ca tineretul să poarte o parte din responsabilitatea Comunității.

Noi nu ne îndoim, că armata noastră credincioasă de peste 6.000 de tineri din Diviziunea noastră va fi gata și în anul acesta, a lucra în această Campanie, pentru a ne dovedi interesul și zelul lor pentru misiune, participând din toată inima și lucrând bucuros. Din toate Campaniile de Toamnă întreprinse în Diviziunea noastră, niciuna n'a fost mai importantă, ca Campania din anul acesta.

Din cauza crizei financiare, fondul misionar arată în general o scădere. Putința de a da a fost tăiată fraților noștri, din cauza șomajului, micșorării intrărilor de bani, valorii scăzute a produselor agricole etc. Insa străduindu-ne, invitând pe prietenii noștri din lume, a ajuta la zorirea lucrării lui Dumnezeu, intrările noastre de bani se vor mări. Pe când celelalte Denominațiuni bat în retragere și părăsesc stațiunile lor misionare, noi ca poporul timpului din urmă, n'ar trebui să renunțăm la niciuna, ci ar trebui să adăogăm alte stațiuni misionare noi, la cele prezente.

Scopul acestui program ar trebui să fie acela, a atrage pe fiecare membru al Cerc. Tinerimii la Camp. de Toamnă. Aveți grijă, ca ora să nu fie lipsită de interes, nici să aibă un caracter ceremonial și formal, ci pregătirile voastre să contribuie stimularea și entuziasmarea tineretului ca viitoarea Campanie să devie cea mai bună din Istoria lucrării Tineretului.

Fă planuri cu înțelepciune și îngrijește-te de o bună organizare

Nu se poate accentua îndeștul, cât de important este pentru Camp. de Toamnă a face planuri bune, și a avea o organizare temeinică. Slujbașii cari alcătuiesc comitetul tineretului, ar trebui să se consfătuiescă cu Comitetul Com., despre datoria tineretului, iar ținta propusă să fie prezentată Cercului Tinerimii spre acceptare. Tineretului trebuie împărțit un teritoriu deosebit, pe care trebuie să-l lucreze, și fiecare membru ar trebui să fie încurajat, a-și pune o țintă personală. Cităm și următoarele puncte ca propuneri la program:

1. Observațiunile conducătorilor despre Campaniile din anii trecuți, și despre cele realizate prin ele.

2. Lăsați ca doi sau trei membri să spună din experiențele lor personale din Camp. de Toamnă, sau din experiențele altora.

3. Convoorbirea generală asupra Campaniei

4. Stabilirea țintei pe care trebuie să o voeteze tineretul. (Dept. Mis. Vol. ar trebui să aibe ținta lui proprie.)

5. Prezentarea Revistei Festive cu o descriere scurtă a conținutului. Impărțirea Revistelor Festive.

6. Impărțirea teritoriului de lucru.

7. Stabilirea unei zile, în care tineretul merge împreună în Campanie.

8. Dacă aparțin copii la Dept. Mis. Vol., luați dispoziții pentru lucrarea lor cu un conducător special.

9. În timpul lunii Septembrie și Octombrie, fiecare oră a tineretului să fie întrebuințată, spre a povesti experiențe din Camp. de Toamnă.

10. Rugați-vă, ca binecuvântarea lui Dumnezeu să se reverse asupra Camp. de Toamnă și asupra tuturor participanților.

Propuneri pentru strângerea banilor

Ar fi bine, ca în aceste ore ale tineretului să fie discutate unele metode de lucru. Cu toatecă stările se deosebesc dela țară la țară, există unele planuri, cari sunt executabile oriunde. Insa metodele trebuie să se conformeze împrejurărilor. Voim să atragem iarăși atenția asupra următoarele planuri și metode, care în cele mai multe câmpuri au fost întrebuințate cu succes:

1. A cere dela rude, prieteni și vecini să contribuie cu daruri.

2. Lucrarea din casă în casă cu Revistele Festive.

3. A cere dela comercianți să contribuie cu darurile lor.

4. Să oferim revista tuturor celor cari ne vizitează.

5. Cererea de daruri prin corespondență.

6. Stabilirea zilelor de colportaj în comun.

7. Serbări misionare anumite ale tineretului, la cari să fie invitați prieteni și străini.

Facem atenți pe conducătorii tineretului, asupra programului din acest Curier, aranjat pentru Ziua convocării, din care se poate lua idei pentru programul tineretului.

Secretarii Cercurilor Tinerimii, care totodată sunt și Cassieri, trebuie să dea un raport exact, despre suma de bani strânsă dela tineret în timpul Campaniei. Această sumă mai trebuie să fie raportată Secr. Mis. Vol. dela Conferință, care o va raporta Secr. Mis. Vol. dela Uniune.

Iubiți camarazi din Cerc. Tinerimii, lăsați să punem la dispoziția acestei Campanii, -puterile noastre proaspete, destoinicia și energia noastră, făcând tot ce ne e cu putință să luăm parte la aceasta a 26-a Campanie de Toamnă, pentru zorirea venirii Mântuitorului nostru. Prin ea nu numai că vor intra mijloacele necesare Cassieriei, pentru lucrarea lui Dumnezeu, ci va avea ca urmare și un adevărat și bogat seceriș de suflete în patrie cât și în câmpurile misionare.

Steen Rasmussen

FLACARA CE INTREȚINE VIEȚA

Activitatea este una dintre manifestările caracteristice vieții. Oriunde există viață ea este însoțită de mișcare și de creștere. Apatia (nepăsarea) și indolența (nesimțirea morală), sunt simptome ale slăbiciunii și boalei, semne premergătoare morții. Acesta este un adevăr și pentru viața creștină. Ea nu poate exista, cu adevărat, fără să se manifesteze printr-o activitate constantă, care devine la rândul său un izvor de viață nouă. Intrebuițarea energiilor în serviciul lui Dumnezeu reînnoește și desvoltă facultățile sufletești. Activitatea misionară este, deci, barometrul care arată starea noastră spirituală, fiind în același timp și tonicul vieții creștine, leacul împotriva îngreunării și amorțirii facultăților sufletești.

Un creștin viu este un om de acțiune. O forță interioară îl împinge să facă ceva pentru Mântuitorul său. Un om al lui Dumnezeu a zis odată: „Este tot atât de imposibil ca un creștin să nu fie misionar, după cum un misionar nu poate să nu fie creștin“. Din cauza aceasta Apostolul Pavel ne îndeamnă să „*alergăm cu stăruință în alergarea ce ne stă în față*, având privirile ațintite la Isus.

Pentru a alerga și obține cununa, noi trebuie „să încălțăm picioarele noastre cu RAVNA (ZELUL) Evangheliei păcii“. Evanghelia păcii este o putere care ia în stăpânire sufletul, atunci când acesta se supune influenței sale, și-l face să simtă o trebuință arzătoare de a se jertfi pentru împlinirea voinței Maestrului.

Care este nevoia noastră spirituală? Această putere a Evangheliei și-a pierdut ea, oare, înrăurirea asupra sufletului nostru? Nu cumva zelul nostru s'a răcit? Îndeplinirea datoriilor noastre religioase n'a devenit, oare, o simplă formă, neprocurându-ne decât prea puțină bucurie și mulțumire? Nu cumva sacrificiile ne par prea grele și numeroase? Privim noi cu teamă apropierea unei campanii misionare? Apelerile deșteaptă vreun ecou în inimile noastre? Sunt ele urmate de vreo acțiune, sau găsim scuze pentru a scăpa de ceea ce știm că este voința lui Dumnezeu cu privire la noi?

Cea mai mare primejdie care amenință Comunitatea este amorțeala, nepăsarea spirituală. „Știu faptele tale: că îți merge numele că trăești, dar ești mort“. (Apoc. 3, 1). „Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot... am să te vărs din gura Mea“. (Apoc. 3, 16) „Fii plin de RAVNA (ZEL) dar, și pocăște-te!“ (versul 20).

Dacă, într'adevăr, fermentul divin al Evangheliei și forța dinamică a soliei îngerului al treilea lucrează în inimile noastre, atunci noi vom fi un popor vesel în fața sacrificiului ar-

zător din activitatea sa, zelos pentru lucruri bune.

În 1920, unul dintre colportorii noștri câștigă pentru adevăr pe un fierar cu familia sa. Omul acesta interesă îndată pe un vecin al său, care deveni mai târziu presbiterul Comunității. Timp de trei ani acești doi oameni făcură în fiecare Sabat de dimineață un drum de trei ore pentru a lua parte la cult într-o localitate vecină. Acum avem vreo cincizeci de membri în acea regiune, datorită exemplului și activității acestor frați. În lunie trecut, când vizitai această Comunitate, găsi pe presbiter bolnav de trei luni de zile, un bătrân palid și slăbit, paralizat de reumatism, cu fața brăzdată de suferință. Cu toate acestea, pacea și bucuria radiau încă pe fața sa îndurerată. Îi trebui o mare efortare pentru a vorbi, dar după rugăciune privirea sa cuprinse adunarea, care venise să îngenuchieze în umila sa locuință. O flacără sfântă îi lumina privirea, vocea sa, aproape stinsă mai înainte, era acum însuflețită de o vigoare puțin obișnuită, în timp ce vorbea despre bucuria sa în Isus și despre nădejdea soliei. În fața acestei scene, ochii tuturor erau plini de lacrimi. Atunci înfelesei de ce mărturia acestui simplu țărân fusese pentru mulți un miros de viață: zelul pe care-l dă Evanghelia păcii, nu încetase să ardă în sufletul său.

Avurăm adunări două seri de-a-rândul. Sala era arhiplină. Mulți dintre acești frați și surori veniseră de departe, după munca aspră a zilei. De față era și un frate cu soția și cei doi copii ai săi. Satul lor era la o depărtare de vreo 10 km. După ce lucraseră din greu toată ziua la câmp, ei nu pregetară să facă un drum de 20 km., dus și întors, purtând în brațe o fetiță de trei ani și întorcându-se acasă noaptea târziu, numai pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu. *Și când te gândești că uneori noi ezităm a ne deranja să plecăm de acasă pentru că sala de adunare este într'un alt cartier al orașului și că a merge până acolo ar cere o efortare prea mare!*

Mă gândesc la Damiana, o indiană din Brazilia, smulsă din ghiarele patimei de a bea și a fuma și ale unei vieți dezordonate, numai prin zelul misionar al unei surori bătrâne. Ce transformare în această viață! Dar și cât zel neobosit, când solia a pătruns-o în întregime. Ea nu știa nici să cetească, nici să scrie, dar făcea în schimb drumuri lungi în fiecare săptămână spre a găsi câteva persoane binevoitoare să o învețe lecțiunea Școlii de Sabat. Ea trebuia să studieze în fiecare zi, și des, textul și să repete mult timp cuvintele grele pentru a le fixa în biata-i memorie. Totuși, în fiecare Sabat, când

dirigintele cerea versetul de memorizat, dacă nu se găsea vreo altă persoană să o facă, ea era totdeauna gata să-l repete. Ea a murit de curând, după ce a servit Domnului, cu credincioșie, timp de nouă ani. Iată ce mărturisește despre ea secretarul Comunității sale: „În timpul Campaniei de Toamnă, numele său nu era nici odată la coada listei; dimpotrivă, ea lucra mai mult decât alți membri mai bine dotați ca ea. Lua parte activă la Săptămâna Mare și la alte activități ale Comunității. Nu venea nici odată târziu și n'a lipsit de la vreo adunare, afară de cazul când boala o reținea acasă.

„Dacă Damiana era cunoscută altă dată pentru viața ei desmățată, astăzi o cunoșteau și bogații și săracii pentru zelul său misionar.

Culoarea, sărăcia, neștiința, etatea, nimic n'a oprit-o în eforturile sale de a duce solia celor din jurul său. Dar mai bine, încă, decât multele cărți, reviste și tractate pe cari le-a distribuit ea, viața sa regenerată era o mărturie a puterii sângelui lui Hristos“.

La ce punct ne găsim noi, frați și surori? Nu cumva avem numai aparența vieții? Suntem încropiți sau în clocot?

„Fiți plini de zel și nu de lene. „Ora marelui noastre Campanii anuale în favoarea misiunilor, a sunat. Fie ca avertismentele și îndemnul Sfintelor Scripturi și exemplele pe cari ni le dă Dumnezeu, să ne umple pe toți de ardoare și de energie sfântă și să ne conducă la o victorie glorioasă. de F. Charpiot.

Ziua Colportajului

Sabatul dela 7 Oct. 1933

Program

1. Cântare, rugăciune scurtă, cor.
2. „Încheierea lucrării lui Dumnezeu“.
3. Două sau trei rugăciuni foarte scurte, de consacrare.
4. „Influența colportorilor evangheliști“. (Aceste experiențe ar fi mai atrăgătoare dacă ar fi povestite de una sau două persoane ce știu să reciteze bine.)
5. Cântare, rugăciune, cor.

Comunicare către lucrătorii și presbiterii Comunităților: — „Lucrarea noastră editorială a fost începută după îndrumările lui Dumnezeu și sub conducerea Sa specială. Ea a fost întemeiată spre a se atinge o anumită țință. Scrierile cari pleacă din Casele noastre de Editură, sunt menite a pregăti un popor pentru întâmpinarea Dumnezeului său“. „*Testimonie*“, Vol. VII, p.p. 138. 139.

Încheierea lucrării lui Dumnezeu este motivul existenței noastre, ca popor. Scrierile noastre joacă un mare rol în vestirea soliei. Mai mult decât oricând, poporul advent trebuie să-și dea astăzi seama de misiunea cea imensă și însemnată pe care i-a încredințat-o Dumnezeu. Câmpul este nelimitat și obligațiile foarte mari. Pentru toți este ceva de făcut. Atât tinerii, cât și bătrânii, trebuie să desfășoare o activitate intensă, și devisa noastră ar trebui să fie: „*Orice adventist, un colportor*“. Punând deosebită greutate asupra răspunderii care zace asupra fiecăruia, de a întrebuița orice ocazie pentru răspândirea de literatură, totodată avem în vedere scopul hotărât în alcătuirea acestui program: de a determina pe iubiiții noștri frați și surori să asculte chemarea lui Dumnezeu și să-și consacre viața lucrării de colportaj. Cine poate aprecia influența fiecărui lucrător credincios, care va lua în ziua aceasta hotărârea de a intra în slujba Maestrului?“

Departamentul Editorial al Diviziunii
Europene de sud

Incheierea lucrării lui Dumnezeu

Ce datorie are poporul lui Dumnezeu? Ioel 2, 1; Isa. 62, 11—12; Apoc. 18, 4.

„A sosit timpul, când solia despre apropiata revenire a Domnului Hristos trebuie să răsune în lumea întreagă. Noi trebuie să pregătim calea pentru venirea Prințului Păcii“. „*Mărturie*“, ed. germ. Vol. II, p. 33.

Ce zice Spiritul Profeteiei despre răspunderea noastră?

„Oare, nu e timpul ca să se trezească toți, cari cunosc adevărul, ca să-și împlinească răspunderea ce zace asupra lor? Frații mei, nu vă este îngăduit să vă adânciți în întreprinderi sau interese lumești! Nu vă este îngăduit să neglijați porunca pe care v'a dat-o Mântuitorul! Universul întreg cere, ca cei ce cunosc adevărul să se consacre, fără rezervă, vestirii adevărului, așa după cum a fost făcut cunoscut prin solia îngerului al treilea. Toate, câte le vedem și le auzim, ne cheamă la datoria noastră“. „*Mărturie*“, ed. germ. Vol. II, pp. 33. 34.

Cine va primi cununa dreptății? 2 Timotei 4, 8 ult. p.

Care este singura dovadă adevărată a iubirii noastre față de revenirea Mântuitorului? Ioan 9, 4; 17, 3. Răspuns: Zelul pentru încheierea lucrării lui Dumnezeu.

„Dacă nu suntem gata să aducem jertfe deosebite, spre a salva sufletele cari sunt tocmai pe cale să se piardă, atunci cum vom putea fi găsiți vrednici de a intra în cetatea lui Dumnezeu?“ „*Test.*“, Vol. IX, p. 103.

„Cei ce veghează în așteptarea revenirii Domnului, nu petrec timpul acesta de așteptare, în trândăvie. Cu o priveghere îngrijorată, ei unesc o activitate zeloasă. Fiindcă știu, că Maestrul lor stă înaintea ușii, zelul lor este aprins și ei sunt îndemnați să conlucreze cu ființele cerești întru salvarea de suflete“. *„The Desire of Ages“*, p. 634.

Ce lucrare deosebită ne-a încredințat nouă Domnul?

„Scrierile noastre ar trebui să ajungă în toate părțile“. *„Colportorul ca Evanghelist“*, ed. germ. p. 123.

„Colportajul, ca nici o altă lucrare, este aceea lucrare pe care ar trebui să o facă poporul lui Dumnezeu în timpul acesta, și după voia Lui“. *Id.* p. 4.

„Mulți comit greșeala cea mare, de a nu folosi darurile lor spre salvarea aproapelui lor. Sute ar trebui să fie la lucru, spre a duce lumina prin toate orașele mari, cât și cele mici, și prin sate“. *Id.* p. 98.

Cum putem folosi toate ocaziunile? *Ecles.* 11, 1. 2. 6.

„Literatura trebuie să fie răspândită în mod înțelept, în trenuri, pe străzi, pe vapoarele cele mari, cari traversează oceanele, și prin corespondență“. *„Slujitorii Evangheliei“*, p. 312.

„Fie ca broșurile și tractatele, scrierile și cărțile să ajungă în toate direcțiile. Purtați cu voi, oriunde mergeți, un număr de tractate, pe cari să le răspândiți după cum vi se oferă ocazia. Vindeți cât puteți, împrumutați și dăruiți aceste scrieri“. *„Christian Service“*, p. 151.

„Când scriți vreunui prieten, puteți adăuga una sau două din scrierile cele mici. Dacă întâlniți în tren sau în tramvai, pe vapor sau în autobuz persoane, despre care presupuneți, că sunt gata să vă asculte, dați-le câte un tractat“. *„Test.“* Vol. 1, p. 552.

Cari sunt acele câteva cuvinte prin cari se schițează viața Mântuitorului? „Umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți“. *Fapte.* 10, 38.

Ce se zice despre solul cel credincios? *Prov.* 13, 17; 25, 13; 28, 20.

Cum se adeverește lucrul, acesta în viața colportorului?

„Lucrarea colportorului evanghelist, a cărui inimă este umplută cu Spiritul Sfânt, aduce cu sine o multime de posibilități minunate, de a face binele“. *„Colportorul ca Evanghelist“*, ed. germ. p. 118.

Influența colportorilor evangheliști

Colportorul credincios lasă într'adevăr o urmă binecuvântată pe calea sa. După ce unul

dintre colportorii noștri a fost amenințat de mai multe ori de către dușmanii Evangheliei, el fu omorât, acum câțiva ani, în America de Sud. Timp îndelungat, el a parcurs distanțe mari într'un ținut, unde niciun reprezentant al soliei nu pătrunsesese până atunci. Câtva timp după moartea lui, un alt lucrător a parcurs același drum, și pretutindeni întâlnise grupe de persoane, cari manifestau interes pentru adevăr, în urma cărților și influenței lăsate de acest colportor. Mulți dintre acești oameni păzeau Sabatul și se informau despre acel bărbat care le vânduse cărți. Ei erau mișcați până la lacrimi, auzind despre moartea lui. Unul dintre acești bărbați, care a devenit între timp un lucrător credincios, s'a exprimat în modul următor: „Când a venit la mine acest colportor evanghelist, eu am fost un om rău, un rob al jocului și al băuturii și nici de cum un tată bun de familie. Inșă, când acest bărbat al lui Dumnezeu, mi-a explicat conținutul cărții sale, inima mea a fost mișcată de cuvintele sale. Ele au pătruns în conștiința mea ca un fier roșu. În ziua livrării cărții am pus mai multe întrebări și am început să studiem Biblia. Dumnezeu a schimbat inima mea prin puterea soliei; El mi-a dăruit biruința asupra viciilor mele rele; El m'a învățat să duc o viață onestă și să-mi iubesc soția și copiii“.

În anul 1920 fratele, care este astăzi secretarul Uniunii Jugoslave, a colportat într'o localitate mică. A venit la un fierar care la început a refuzat să ia vreuna din scrieri. În cele din urmă a fost dispus să cumpere un tractat cu jumătate din preț. Spre a deștepta la acest om un interes pentru valoarea acestor scrieri, colportorul i-a arătat textele din Biblie care erau citate în acel tractat. În curând interesul fierarului fu trezit și el invită pe colportor să intre în casă. Fierarul era spiritist, avea patima beției și ducea o viață necurată; de aceea domnea mizerie în căminul său. Colportorul evanghelist a deschis Cuvântul lui Dumnezeu și a început să țină o lectură biblică. Invitația Domnului Isus din *Mat.* 11, 28, 29 a găsit calea spre inima acestui fierar și în curând a exprimat dorința să posede și el o Biblie. După scurt timp i-a fost adusă printr'un lucrător și el n'a ezitat să primească solia. Nu mai este necesar să mai amintim, că viața lui a fost schimbată. Prin scrierile vândute în ținutul acela și prin lucrare misionară care s'a făcut acolo, au fost câștigați aproximativ 50 de membri.

Cu câțva timp în urmă, unul dintre colportorii noștri din Elveția Germană bătuse la ușa unei case, unde doamna casei a refuzat mai întâi să-l primească. Fața acestei doamne purta urme de lacrimi și de suferințe. Fratele nostru a văzut imediat că aici are de împlinit o datorie, și Domnul i-a dat cuvintele potrivite prin

cari a încurajat-o și a rugat-o să-i dea voie să intre în casă. El i-a vorbit despre iubirea lui Dumnezeu și în curând doamna a izbucnit în plâns și a zis: „Domnule eu văd că dvs. sunteți un trimis al lui Dumnezeu. Tocmai când ați sosit am fost gata să adresez această scrisoare de rămas bun familiei mele. Luasem hotărârea să pun capăt vieții mele și să iau cu mine pe cei cinci copii ai mei, în mormânt. Soțul meu este un sclav al alcoolului și de ani de zile conștiența cu el este un chin. Nu mai am curajul să continui o astfel de viață“. Colportorul evanghelist a știut să îndrepte privirile acestei femei nenorocite spre Mântuitorul. El se rugă împreună cu ea și doamna exprimă dorința să cumpere cartea „Calea către Hristos“. Când o părăsise colportorul, dânsa prinsese din nou curaj și era hotărâtă să-și reia cu răbdare crucea, pe care era tocmai gata să o lepede, și să-și crească copii în temere de Dumnezeu.

Un alt colportor, din același câmp, a venit la o doamnă care l-a primit cu următoarele cuvinte: „Mă mai cunoașteți? Cu doi ani în urmă mi-ați vândut cartea ‚Pe urmele Marelui Medic‘. De atunci am fost grav bolnavă și medicii n’au mai avut nicio speranță pentru mine. Eu nu mai puteam să primesc nicio hrană și se părea că mai am de trăit numai câteva zile. Însă cettind cartea aceasta am fost umplută de o speranță nouă. Timp de trei zile am cerut în rugăciune ajutorul Domnului și după aceea Dumnezeu a întins mâna Lui și m’a vindecat definitiv“.

Fratele Culpepper, actualul Șef de colportori al câmpului Iberic, a întâlnit o doamnă care era foarte mult întristată, deoarece copilul ei era aproape să moră. „Credeți dvs. în puterea rugăciunii?“, o întrebă colportorul evanghelist. — „Da“, răspunse doamna, „însă Dumnezeu nu ascultă rugăciunile mele“. Servul lui Dumnezeu îngenunchie atunci lângă patul bolnavului și rugă pe Domnul să însănătoșeze pe acel copil. Imediat s’a putut observa o îmbunătățire și după câteva zile fetița era complet restabilă.

Acum doi ani, unul dintre colportorii noștri, plecă spre un oraș din Italia de Nord, unde fusese până atunci imposibil de a lucra într’un fel oarecare. Acel oraș era o fortăreață a dușmanului, în care nu pătrunseseră până atunci lucrarea de evanghelizare. Colportorul evanghelist a făcut în mod credincios lucrarea sa de pionier și a reușit să intereseze pe mai multe familii. În anul următor el s’a reîntors spre a vizita familiile acelea, însoțit fiind de un predicator și încurajând s’a manifestat un interes viu în acel oraș. Imediat au început vrăjmașii adevărului să bage frică în populație și să publice tot felul de amenințări și calomnii cu privire la trimișii lui Dumnezeu. În ciuda tuturor

sforțurilor de a închide ușile înaintea noastră, am obținut totuși o sală și am putut ține o serie de conferințe, care au fost foarte bine vizitate. Vreo douăsprezece persoane au fost botezate și în multe familii s’au ținut lecturi biblice.

Șeful colportorilor a predat într’o zi uneia dintre surorile noastre din capitala Jugoslaviei un anumit teritoriu. Sora însă, n’a fost mulțumită cu acest câmp de lucru și a ridicat următorul protest: „Dvs. mă trimiteți întotdeauna acolo, unde vreți, însă niciodată în acel loc unde aș vrea să merg eu“. Cu toate acestea, însă, ea și-a început activitatea și astăzi se bucură, că a lucrat în mod credincios în locul acela, unde a găsit cinci suflete, cari au primit botezul. Între aceste persoane era și unchiul Șefului de colportori, și el este acuma Presbiterul Comunității. Dumnezeu veghează asupra scrierilor.

Într’o localitate din Elveția Germană, un lucrător cumpărase un cârnat pentru masa de dimineață. Odihnindu-se și mâncând ceea ce cumpărase, privirea lui a căzut asupra hârtiei în care fusese înfășurată acea bucată de carne. Era o pagină dintr’una din revistele noastre misionare. Cettirea ei a trezit imediat interesul său. El a scris Editurii noastre și a comandat alte scrieri. În felul acesta a primit adevărul printr’un intermediu atât de neînsemnat în aparență, și mulțumită influenței sale s’a putut face o bună lucrare misionară, așa încât astăzi avem în localitatea aceea o grupă de 16 persoane.

Cu ocazie unui Institut de colportaj, ținut acum câțva timp în Italia, un frate a istorisit, că el vânduse unui negustor o carte, însă omul acela lăsă cartea, după ce o cumpărase, într’un colț al biroului său. Funcționarul său a văzut cartea, a luat-o în mod ascuns, a dus-o acasă și a cettit-o cu mare interes. Scurt timp înainte a trecut pe acolo fratele Rimoldi făcând lucrarea de colportaj pe la acest funcționar, care i-a povestit cele de mai sus și care a cumpărat dela el o Biblie. Acest tânăr se interesează acum de adevăr și ia în mod regulat lecturi biblice.

Un alt colportor a întâlnit o familie sârmană. El a mângâiat pe acești oameni, și femeia a fost atât de mișcată, încât se simțea chiar de atunci atrasă de adevăr. În timpul „Săptămânii Mari de Colportaj“ dânsa a pornit la lucru, deși e foarte timidă, și acuma se pregătește împreună cu soțul ei pentru botez. Ea a luat parte chiar la cursul de colportaj. Dumnezeu a venit în ajutorul lor și situația lor materială s’a îmbunătățit foarte mult. Astfel colportorul nu seamănă numai binecuvântare Spirituală în drumul său, ci el contribuie și la prosperitatea materială.

S’ar putea scrie volume întregi și totuși n’am ajunge să amintim toate exemplele cari dovedesc cât de bogată în binecuvântări este acti-

vitătea colportorilor evangheliști. Ei calcă pe urmele Mântuitorului, care a mers din loc în loc, făcând binele și vindecând. Multe inimi sunt mișcate la cetirea cărților și scrierilor pe cari colportorii noștri le răspândesc. Noi putem enumăra însă numai câteva roade ale acestei lucrări nobile, în schimb se ține un raport exact în cărțile cerului despre lucrarea de colportaj,

și credinciosul colportor evanghelist va vedea, într-o bună zi, roadele eforturilor sale. Dumnezeu cere lucrători, cari să termine lucrarea Sa. N'am vrea oare, să ne consacram și noi vieța în slujba Domnului, zicând împreună cu profetul Isaia: „Iată-mă, trimete-mă!“?

F. Charpiot.

RUGACIUNE

Stăpâne Atotputernic, ce 'n ceruri locuiești,
Inconjurat de slavă, de cete îngerești
Nemărginit în har,
Spre Tine se înalță acum a mea privire,
Ca să-Ți aduc în rugă fierbinte mulțumire
Ca jertfă pe altar;
Căci brațul ce conduce în-tregul Univers
Și dirijează toate planetele în mers,

Acum la încheiere, noi clasa de-absolvire
Uniți cu toți în cuget, îți dăm Ție mărire,
În veci de veci — Amin
De I. Curmătureanu.

„Rămas bun“

Păstrându-le 'n ființă,
Conduse pașii noștri aci 'n-acest cămin
Să-Ți contemplăm mărirea și chipul Tău divin
Prin buna Ta voință.
Aci ne-ai făcut parte de multe bucurii,
A căror amintire vom duce-o 'n veșnicie,
În veacul viitor.
Noi pentru toate-acestea, Părinte-Ți mulțumim!
Și azi când sună ceasul că să ne despărțim,
Ne fii îndrumător.
Pășește Tu 'nainte și noi Iți vom urma.
În sprijin să ne fie deapururi dreapta Ta
Și harul Tău deplin.
Ajută-ne 'n ispite și fă să strălucească.
Pe fața fiecărui, mărirea Ta cerească
Și chipul Tău divin.
Noi vrem, prin fapta noastră, să fim o pildă bună
Ca oricine ne vede, cu drept cuvânt să spună
Că suntem ai Tăi fii.
Și pe vrăjmașii noștri ajută să-i iubim.
Tu binecuvintează-i cu harul Tău divin
Și milostiv le fii.
În prigoniri ne-ajută să stăm tari, neclintți.
De cei iubiți ai noștri de fi-vom despărțiți,
La Tine să privim;
Ba chiar și vieța noastră ca jertfă pe altar,
Atunci când ni s'o cere, noi vrem s'o dăm în dar;
Cu Tine vrem să fim,
Iar datoria noastră, ajută-ne Părinte,
Cu orice sacrificii s'o ducem înainte,
S'o facem pe deplin.

Prezența mea aci, onorată asistență, aduce cu sine în-cunoștințarea că programul nostru a ajuns în faza expunerii ultimului său punct.
Sunt adânc impresionat de însemnătatea și solemnitatea momentului în care urmează ca în numele celor 21 colegi ai mei, să vă spun: „Bun rămas“.

Înțeleptul Solomon, în înțelepciunea dată lui, a spus, că, „ceea ce a trecut, va mai reveni iarăși“; și pentru multe stări de lucruri din vieța omenească, faptul acesta se adevărește cu prisosință. Un om, poate să regreseze într-o direcție oarecare; dar muncește, cere ajutor de Sus, progresează, și ajunge iarăși unde a fost. Apune azi, pentru ca din nou să răsară mâine.

Sunt momente în vieța oamenilor cari pentru ei au însemnat mult, și cari totuși mai pot reveni. Pe lângă aceste monumente de amintire lăsate în urmă, de multe ori se mai poate trece.

Dar, asupra unui singur lucru mă opresc acum și reflectez: va mai fi posibil ca noi să mai redevenim vreodată elevi ai școlii Misionare? Cred că sunt în deplin acord cu părerea Dvs. când spun: Niciodată!

O vom mai vizita, vom vedea pe alții în situația în care ne găsim noi acum, dar pentru noi va fi imposibil să mai devenim *iarăși*, elevii acestei școli, de care ne leagă atâtea amintiri frumoase.

Școala aceasta a fost pentru noi, ceea ce ciocanul cu aburi este pentru metalul încălzit; ai crede că nu mai rămâne nimic din el sub loviturile ce vin cu presiune.

Priviți acum la tinerii cari stau în fața Dvs. În faza plămădării idealurilor înalte și a aspira-

Raport comparativ al Departamentului „Mi

pe seme

CONFERINȚE	Trim.	No. Cerc.	Media vizitel	No. membrilor	Membrii cari raportează	Țin „Straja Dimineții“	Cetesc Biblia la rând?	Urm. cursul de lectură?
Muntenia Vest	I.	58	1.153	1.543	1.032	523	52	254
	II.	58	—	1.705	1.453	404	334	439
Muntenia Est	I.	38	326	671	373	204	210	202
	II.	37	245	658	306	235	128	191
Moldova Nord	I.	42	298	700	240	478	301	71
	II.	42	232	592	282	574	330	358
Moldova Sud	I.	30	400	538	379	432	309	356
	II.	30	600	509	398	470	218	486
Transilvania	I.	45	470	514	423	360	195	—
	II.	30	363	430	261	408	204	—
Banat	I.	20	128	327	111	76	32	2
	II.	20	319	319	37	47	33	35
Uniune	I.	233	2.776	4.293	2.558	2.073	1.099	885
	II.	217	1.759	4.213	2.807	2.138	1.247	1.509

Raport comparativ al Departamentului

pe seme

Numărul Conferințelor 6; Comunităților

CONFERINȚE	Trim.	Membri cari raportează	Numărul membrilor	Procente membri cari raportează	Suflete câștigate	Lecturi Biblice sau alte adunări
Muntenia Vest	I.	3.066	3.489	87%	20	22.999
	II.	3.539	3.741	94%	276	26.900
Muntenia Est	I.	1.373	1.949	70%	51	10.092
	II.	1.486	1.982	74%	—	12.977
Moldova Nord	I.	1.305	2.147	60%	9	13.408
	II.	1.220	2.170	56%	34	14.600
Moldova Sud	I.	993	1.297	84%	6	13.994
	II.	1.310	1.301	100%	34	25.591
Transilvania	I.	2.128	2.947	72%	—	17.263
	II.	1.609	2.915	55%	—	20.399
Banat	I.	635	1.454	43%	9	9.523
	II.	871	1.477	58%	57	9.149
Uniune	I.	9.879	13.283	74%	95	87.259
	II.	10.105	13.586	74%	401	109.616

țiilor nobile, în puternica dimineată a vieții, au pășit în acest laborator de radicală formare. Și prin câte decepții nu au avut să treacă! Câte din „castelele din nori“, nu s'au prăbușit! Câte iluzii nu s'au spulberat! De câte ori nu s'au crezut desbrăcați de propria lor personalitate, când, prin Duhul Domnului, se vedeau determinați să renunțe la propriile lor păreri, mai dinainte formate. Și așa zi după zi, an după an, au ajuns mai aproape și tot mai aproape de clara realitatea a lucrurilor.

Dacă fiecare dintre noi cei de aci am fi chemați să ne expunem felul nostru de a fi de atunci când

am pășit de prima dată peste pragul școlii, în fața felului nostru de a fi de acum când terminăm, nici nu ne-am recunoaște.

Putem spune cu toată încredințarea că numai Dumnezeu a făcut lucrul acesta. Sângele ispășitor al Domnului Isus ne-a însămânțat pacea în suflet, iar Duhul Sfânt a udat-o și a făcut-o să crească ajutându-ne totdeauna în greutățile noastre. Slăvim Sfânta Treime!

Remarcăm grija iubiților noștri părinți cărora le datorăm atât de mult și cari au privit cu mult interes și cu multă îngrijorare la înaintarea noastră,

Ionarilor Voluntari“ din Uniunea Română

1 I. 1933

studii rice?	Suflete câștigă	Haine dăru- ite celor nevoiași	Persoane nevoiașe ajutate	Daruri Misiunea Internă	Vizite Misionare	Lecturi biblice	Ad. la șc. de Sabat	Tratamente făcute	Câte broș. reviste distrib.	Scris. mis. trimise
32	10	429	5.202	—	4.746	6.636	1.884	1.962	1.077	259
29	100	524	4.109	—	4.667	3.108	3.019	1.223	2.192	212
36	—	45	810	—	1.135	2.118	566	190	304	39
15	—	31	925	—	862	2.359	423	248	321	36
14	4	15	590	754	928	1.125	321	354	233	50
64	34	69	1.358	306	1.107	1.395	680	681	362	54
21	1	63	3.814	535	2.920	3.317	334	724	442	192
19	3	96	5.524	227	1.940	3.808	535	395	579	101
46	—	170	450	—	1.123	2.866	663	597	366	123
93	—	2	130	—	690	2.145	358	541	187	51
55	—	29	33	1.094	703	844	117	53	14	26
35	14	—	90	—	509	700	53	75	102	35
04	15	751	10.899	2.383	11.555	16.906	3.885	3.880	2.436	689
55	151	722	12.136	533	9.875	13.515	5.068	3.163	3.743	489

Misiunii Interne din Uniunea Română

1 I. 1933

rupelor în Trim. I. 471. Trim. II. 491.

Vizite misionare	Aduși la Șc. de Sabat sau alte adunări	Reviste, trac. cărți răsp.	Tratamente făcute	Scrisori misio- nare trimise	Haine dăruite	Persoane ne- voiașe ajutate
18.834	8.369	4.678	5.806	533	888	18.564
22.137	8.796	7.458	4.951	699	1.150	18.379
6.207	2.710	1.620	1.267	212	354	3.452
6.621	2.623	2.319	2.674	154	392	5.164
6.891	2.316	1.800	2.615	187	198	7.397
6.444	2.517	2.016	3.647	171	275	9.754
8.941	1.237	1.186	2.210	472	153	9.817
10.390	1.852	3.079	1.959	361	519	14.827
7.058	3.444	1.452	2.629	381	513	3.661
6.098	2.160	1.780	2.048	309	272	4.658
5.780	1.148	514	817	104	116	881
5.142	1.100	576	636	133	107	950
53.711	19.224	11.250	15.335	1.889	2.222	43.772
56.940	23.908	17.328	16.905	1.767	2.715	53.732

până ne-au văzut aci. Că suntem aci, că am ajuns la atingerea unui ideal în viață, aceasta, în mare parte se datorește d-lor!

Când însă am venit aci la școală, dâșii ne-au încredințat — ne-au dat de suflet, cum se zice —, altor părinți; aceasta însă nu pentru totdeauna. Ne-au încredințat cu deplina convingere că noii noștri părinți dispun de posibilități mai mari decât dâșii în a ne da pregătirea necesară pentru viață. Dar grijile nouilor noștri părinți erau cu mult mai mari!

Cât timp fierul se găsește în mină, sub formă de

minereu, nu necesită o atenție și îngrijire deosebită; dar, de îndată ce este adus la cuptor, ce grijă! Câte instrucțiuni sunt date cum să se procedeze cu el! Ce de aparate, grade, semnale, sunt puse, pentru ca nu cumva metalul să treacă de încălzirea necesară pentru formarea lui. O singură neglijență ar fi fatală!

Nu mai mică a fost grija fraților noștri profesori aci la școală! Timpul de pregătire, pe lângă aceea că promite mult în formarea unei persoane, reclamă și o grijă și o atenție deosebită. Faptul că noi ne găsim aci, adeverește celălalt fapt, și anume

Raport comparativ al Depart. Școlii de Sabat din Uniunea Română

pe semestrul I. 1933

CONFERINȚE	Trim.	No. școlilor	No. școlarilor	Media prezenței	Daruri 12 Sabate	Daruri Sabatul 13	Totalul darurilor	Diferența
Muntenia Vest	I.	106	6.040	8.670	112.557	25.002	137.559	6.672+
	II.	107	5.898	3.500	117.986	26.245	144.231	
Muntenia Est	I.	68	2.710	1.620	48.066	10.816	58.882	3.293+
	II.	68	2.866	1.620	51.901	10.274	62.175	
Moldova Nord	I.	79	3.543	2.172	49.083	8.130	57.213	5.709+
	II.	80	3.693	2.177	53.310	9.612	62.922	
Moldova Sud	I.	47	2.127	1.582	24.108	4.597	28.705	6.408+
	II.	55	2.302	1.624	28.726	6.387	35.113	
Transilvania	I.	116	3.500	2.946	46.700	12.078	58.778	3.432+
	II.	116	3.224	2.567	50.765	11.445	62.210	
Banat	I.	58	1.788	1.223	22.495	5.206	27.701	195—
	II.	58	1.669	1.214	21.496	6.010	27.506	
Uniune	I.	474	19.708	18.213	303.009	65.830	368.839	25.319+
	II.	484	19.652	12.702	324.184	69.974	394.158	

că, acele condițiuni de bună reușită au fost îndeplinite din partea fraților profesori. Le suntem deplin mulțumitori pentru străduințele d-lor!

Dar nu uităm, ci din contră accentuăm, că în aceste timpuri de greutăți multiple, între cari se numără și cea financiară, economii Casei Domnului, au binevoit să ne ridice totdeauna atunci când am deschis gura după un ajutor. Și ajutorul a fost nu numai financiar, ci și instructiv, părintesc. Permiteți-ne onorați membri ai Comitetului Uniunii Române, să vă exprimăm sincera noastră recunoștință pentru străduințele depuse în formarea noastră.

Un cuvânt către iubii noștri colegi, cari cu ajutor de Sus, ne vor urma.

Prezența Dvs. aci, conviețuirea împreună cu noi, sociabilitatea Dvs., ni s'a dovedit nouă ca o deosebită binecuvântare. Am fost cu toții la orele de capelă, la lucru, la masă, am locuit în camere, ne-am cunoscut unii pe alții, am trăit în același mediu, am primit același învățături! Multe sentimente ne leagă de Dvs. Urmași de aproape pe urmele Domnului, și căutați ca lucrul bun pe care l-ați început să-l duceți la bun sfârșit!

În sfârșit, iubii colegi absolvenți, mă adresez acum Dvs!

Am conviețuit aci atâția ani, cu idealul de a ne pregăti pentru lucrarea cea măreață a lui Dumnezeu, „vestirea Sfintei Evanghelii unei lumi pierdute“, și de a înfrunta orice piedici ce se vor interpune acestei ființe în calea vieții. Noi ne gândim, poate, că formarea noastră este terminată. Dar cum o socotește Cerul? Noi plecăm de aci cu idealul cizelat: „Să trăim, și să murim, de va fi nevoie, pentru cauza Mântuitorului nostru“.

În orice împrejurare ne-am găsi, să stăm lângă principiile adevărului, ca stâncă de granit în fața valurilor și să călcăm pe urmele Maestrului nostru Isus, în servire, pentru fericirea oamenilor!

La școală, parte dintre noi cei de aci, au rămas patru ani, alții mai mulți. Și cum să nu rămâi într'un mediu atât de dorit, către care se îndreaptă dorința inimei tuturor Advențiștilor de Ziua Șaptea, cari îi înțeleg menirea!

Și am mai rămâne încă. Am putea spune și noi ca Sfântul Apostol Petru: „Este bine să rămânem aci“. Dar, după cum Domnul n'a rămas acolo ci a condus pe ucenici la activitate și mai intensă, așa se va întâmpla inevitabil și cu noi. Vom pleca și vom merge acolo unde Domnul ne va rândui pe fiecare, căci așa zice înțeleptul: „Toate își au timpul lor“. A fost timp de rămânere și acum este timpul de plecare.

Pătruns de însemnătatea acestei expresii, și în numele tuturor absolvenților, onorată asistență, priemiți vă rugăm, cuvântul nostru de „Rămas bun“.

Brașov.

Gh. Graur.

VORBE CU TALC

După chip cunoști o floare,
Ciocărlia, după cânt,
Aurul, după culoare,
Iar pe om, după cuvânt!

V. Militaru.

Extras din volumul „INDRUMĂRI OMILETICE,,

de ILARIE TEODORESCU

(Urmare din No. 7. 1933.)

GOSPODARIA CASNICA.

Una din datoriile de seamă, pe cari le are preotul ca învățător al credincioșilor încredințați păstoriei sale, este și aceea de a da învățătură asupra rostului vieții și a-i sfătuți în participări cu privire la înmulțirea avutului și la dezvoltarea gospodăriei casnice.

Comunele în majoritatea lor, sunt lipsite de locuințe igienice, n'au pomi roditori prin curți și nici răsaduri cu zarzavaturi și alte semănături menite ca să procure locuitorilor o viață mai comodă și mai satisfăcătoare nutrițiunii sale. In locul acestora, casa mizeră și povârniță a săteanului adesea e înconjurată de spini, bozii, ciulini și tot felul de burueni displăcute privirii și bunului simț.

Cultivarea stupilor de albine și a gândacilor de mătase este foarte folositoare pentru popor.

Munca agricolă și creșterea vitelor apoi, sunt condiția de viață a poporului și asupra lor în deosebi, este dator predicatorul ca să stăruască în cuvântările sale.

In fața acestora, predicatorul are îndatorirea de a propune de pe amvon adevărurile religioase în așa fel încât să folosească poporului la stabilirea unei gospodării casnice mulțumitoare. Părți întregi din Sfânta Scriptură stau la îndemâna preotului pentru îndeplinirea cu succes a misiunii sale în această privință.

STAREA ECONOMICA ȘI SOCIALA.

Omul este o ființă sociabilă. El trăește în societate și este obligat a păstra cu sfințenie legătura socială cu semenii săi. Pentru ca să fim părtași însă unor asemenea bunuri, să nu uităm că în societate cetățenii sunt într'o veșnică luptă și că numai aceia dintre ei cari se luptă cu folos, sunt oameni cu merite de valoare.

Predicatorul are deschis înaintea sa spre cultivare un câmp foarte întins. El de pe amvon poate propune adevărurile religioase din cari să reeasă însemnătaea economiei, ca mamă a bogăției cum și datoria pe care o au ascultătorii de a se îngriji de ziua de mâine, spre a preîntâmpina greutățile neprevăzute și a asigura copiilor lor un traiu mai bun.

Mai departe, le va aduce aminte de bătrânețe cu slăbiciunile și neputințele de cari vin însoțite și-i va sfătuți ca să fie prevăzători.

In acest scop, în cuvântările sale, predicatorul va îndemna pe credincioși a fi cumpătați în gusturi și cheltuieli, a se deprinde cu păstrarea bunurilor și a nu risipi avutul lor pe lucruri zadarnice și nefolositoare.

Predicatorul va arăta ascultătorilor săi că omul care trăește numai pentru sine în mijlocul societății, nu poate fi un creștin bun. Ca să trăiască cineva, după vrednicie în Dumnezeu, trebuie să fie și următor bunătăților dumnezeirii, căci cel ce n'a gustat plăcerea de a sluji fraților săi și cu oarecari jertfe din parte-i, n'a simțit și nici nu este vrednic ca să simtă vreodată în inima sa mulțumirea sfântă, care aseamănă pe om cu Ziditorul său.

INTAMPLARI EXTRAORDINARE DE BUCURIE SAU INTRISTARE.

Dumnezeu ne-a hărăzit înțelegerea ca să cunoaștem binele și răul, să îmbrățișem binele și să ne ferim de rău, fiind pricinuitor de nenorocire. Deci dacă întrebuițăm rău darul dumnezeirii, noi ne rătăcim de bună voe și ne abatem la fapte netrebnice, cari atrag asupra noastră nenorociera. Deaceea cât trăește omul pe pământ are multe bucurii, dar și multe întristări.

In afară de aceste bucurii și întristări obișnuite, cari sunt urmarea firească a întrebuițării darului dumnezeesc, asupra omului vin adesea și unele întâmplări neobișnuite, cari aduc așijderea bucurie sau întristare.

Când se produc asemenea întâmplări, ele influențează hotărîtor atât asupra predicatorului, cât și asupra ascultătorilor săi. Toți se bucură și toți se întristează și de aci grija pe care trebuie să o aibă predicatorul de a ști să folosească aceste întâmplări pentru mântuirea credincioșilor.

Aceste întâmplări sunt produse cu voia lui Dumnezeu și anume, unele sunt nemijlocite, când El le trimite și altele mijlocite când El le îngăduiește și de fiecare din ele se află legată o însușire a lui Dumnezeu. Astfel o întâmplare de bucurie descoperă dragostea și milostivirea lui Dumnezeu față de oameni; iar una de întristare ne arată atotputernicia și dreptatea Lui.

Predicatorul în fața acestora, poate înfățișa în cuvântările ocazionale, întâmplările extraordinare ca fapte ale lui Dumnezeu și să arate care anume însușiri ale lui Dumnezeu se leagă cu ele.

Aceste întâmplări apoi, sunt pornite cu știerea și voia lui Dumnezeu și au în vedere un anumit scop. Prin ele Dumnezeu voește ca să îndrepteze pe cei răi și păcătoși pe calea cea dreaptă a virtuții și să întărească în viața cea neprihănită și creștinească pe cei buni și slabi.

Predicatorul în asemenea ocazii chiar, e da-

tor ca să arate credincioșilor și care este cel mai potrivit mod de a conlucra la îndeplinirea scopului pe care-l urmărește Dumnezeu prin încercările Sale.

SCOPUL PREDICEI.

Scopul predicii este formarea, păstrarea și întărirea vieții religioase morală a credincioșilor, spre a se ajunge printr'ânsa la preamărirea lui Dumnezeu și mântuirea omului.

Spre ajungerea acestui scop se impune însă predicatorului obligațiunea de a cunoaște mijloacele cele mai potrivite prin cari să poată, în tratarea materialului propus, ca să lumineze mintea ascultătorilor, să le miște inima și să le înduplece voința.

LUMINAREA MINȚEI.

Nimeni însă nu poate să învețe pe altul, dacă el însuși nu va fi învățat mai întâiu. De aceea, se cere pe de o parte, ca tema luată spre dezvoltare să fie bine aleasă și potrivită atât cu cunoștințele predicatorului, cât și cu cultura și gradul de pricepere al ascultătorilor iar pe de alta, această temă să fie studiată și propusă potrivit împrejurărilor cari au provocat rostirea cuvântării.

Pregătirea prin studiu a materiei cuvântării este necesară, pe deoparte, pentru, că darul de a vorbi nepregătit nu-l poate avea multă lume și pentru că se poate întâmpla ca uneori cunoștințele predicatorului să nu fie îndesulătoare, spre a propune cu succes un adevăr religios; iar pe de alta pentru că predicatorul foarte adesea se lovește de limitarea înțelegerii.

Prin studiu serios apoi, predicatorul prinde dragoste de adevărul pe care voește a-l propune, se entuziasmează de el și devine stăpân al materiei, căreia îi dă forma cea mai potrivită și plăcută.

O cuvântare nestudiată se cunoaște ușor. Este neprecisă, lipsită de idei și de spirit, cuprinde o mulțime de citațiuni cu rost și fără rost, o construcție imposibilă cu fraze sforăitoare și un amestec de lucruri fără nici o legătură cu materia aleasă pentru predică. De aci reiese obligațiunea strictă pentru predicator de a studia serios materia predicii, ca mijloc de căpetenie pentru dezvoltarea temei în așa fel ca ascultătorii să poată învăța adevărul propus, să fie mișcați în sufletele lor pentru el și să se înduplece a urma în viață potrivit învățării ce au primit prin cuvântarea ascultată.

Învățarea sau luminarea minții se face:

1) Prin împărtășirea, desfășurarea și explicarea adevărului creștin ales ca obiect al cuvântării.

2) Prin dovedirea și întărirea lui, sau prin combaterea îndoelilor sau a ideilor false despre el.

3) Și prin aplicațiunea lui la viața de toate zilele.

a) *Explicațiunea.* Explicațiunea lămurește un lucru, o idee, un adevăr și este foarte necesară pentru a se face înțeles obiectul cuvântării.

b) *Definițiunea.* Definițiunea expune scurt și precis natura lucrului explicat. Ea, în ce privește materia predicii, expune părțile principale și proprietățile caracteristice ale ideii și faptei sau arată ce nu poate fi și ce este în chestia tratată sau în fine face o descriere sau o zugrăvire.

c) *Enumărarea părților.* În explicarea obiectului cuvântării, predicatorul poate expune părțile acestui obiect schițându-le, sau prezentându-le în formă de tablou.

Acest mod de explicare este necesar, mai ales dacă se ține seamă de lipsa de cultură teologică a ascultătorilor.

Mai toate adevărurile religioase morale apoi, au mai multe părți, cari enumărându-se în modul arătat, se scot mai ușor în evidență luminându-se întreg adevărul pe care-l compun.

Enumărarea părților dă cuvântării claritate, putere de convingere, farmec și vivacitate. Deci, ea servește spre a ilustra, argumenta și amplifica.

d) *Cauze și efecte.* Orice faptă se săvârșește în vederea unei cauze și din anumite motive. De aci necesitatea, ca la explicarea unui adevăr, să se arate ascultătorilor cauza din care s'a produs obiectul explicat, cum și motivele pentru care s'a produs. Din examinarea motivelor și a cauzei deci, se poate cunoaște cu înlesnire lucrul sau acțiunea, care formează obiectul cuvântării.

e) *Comparațiunea.* Prin comparațiune se ilustrează, se probează și se dezvoltă un adevăr. Ea constă în alăturarea obiectului în chestiune cu alt obiect cunoscut ascultătorilor și recunoscut ca adevărat, sigur, etc., spre a scoate în evidență adevărul, siguranța, importanța celui dintâiu.

f) *Asemănarea.* Asemănarea se înțelege mai ușor și de aceea se aplică în predică cu mai mult folos. Prin ea se pun alătura două obiecte unul care tratează și altul care servește de tip celui dintâiu, împrumutându-i în același timp lumină, frumusețe și putere. Mântuitorul S'a servit adesea de acest fel de explicare în vorbirile Sale.

Tot un fel de asemănare este *parabola*, în care se introduc persoane ca vorbind sau lucrând și cari totuși au putut să vorbească sau să lucreze așa. Prin parabole se expune mai clar un adevăr și se deșteaptă mai lesne în ascultători iubire față de virtute și desgust față de păcate și de viciu.

Mântuitorul S'a folosit adesea în cuvântările Sale de acest fel de asemănare, cum a fost spre exemplu: *parabola vameşului şi fariseului, a fiului risipitor, a samariteanului* etc.

O altă asemănare este fabula în care se introduc ca vorbind şi lucrând fiinţe neraţionale şi chiar fără vieaţă. Ea serveşte spre a caracteriza acţiunile morale ale oamenilor.

Fabula ca şi parabola expun fapte cari nu s'au petrecut şi totuşi trebuie să aibă aparenţa probabilităţii şi să păstreze natura fiinţelor cari se introduc vorbind sau lucrând.

Fabulele în cuvântările bisericeşti se pot folosi foarte rar, iar dacă sunt cunoscute ascultătorilor din popor, atuncea numai se va aminti de ele. Foarte mult contribuie în vorbire, la dovedirea unui lucru, înfăţişarea lui în alăturare cu altul opus. Acest mijloc de explicare se numeşte *contrast* şi serveşte la probarea unui adevăr şi la mişcarea inimei ascultătorilor.

Contrastul se poate face între obiecte diferite, cari se opun cu totul unul altuia: *vieaţă-moarte, lumină-întunec, virtute-viţiu, cer-pământ, inger-om* etc., cum şi între cele corelate: *taţă-fiu, cauză-efect* etc.

Contrastul asemenea se mai poate face prin contradictoriu, când prin afirmarea unuia se neagă cellalt obiect. De pildă:

„*E om cu frica lui Dumnezeu*“. Prin această afirmare se respinge negarea, că ar fi ateist sau necredincios.

Sfânta Scriptură e plină de asemenea exemple ca: „*Scumpă este înaintea lui Dumnezeu moartea cvioşilor lui, iar moartea păcătoşilor e urgisită*“.

h) *Exemple*: Omul din firea lui se simte îndemnat a face ce a făcut altul şi a se feri de ce a păţit altul. De aci exemplul în predicile cu obiect moral mai ales, produc un deosebit efect. Cu cât se potriveşte mai bine ceea ce spune predicatorul cu ceea ce au văzut, auzit, simţit şi păţit ascultătorii, cu atât mai uşor se hotărăsc ei a crede şi a urma după învăţătura ce li se dă.

i) *Imprejurările*: Succesul unei cuvântări depinde adeseori de expunerea potrivită a timpului, locului, mijloacelor şi altor împrejurări în cari s'a săvârşit sau s'a întâmplat un lucru. Cunoaşterea şi clarificarea lucrului întâmplat deci, se face mai cu înlesnire dacă se ţine seamă de împrejurări, cu ajutorul cărora se poate prezenta într'o lumină clară adevărul.

Aceste împrejurări se reduc mai ales la:

a) *Calitatea persoanei care a făcut ceva*; b) *la lucrul făcut, zis, cugetat, sau care are să se facă*; c) *la loc, dacă este sfânt, profan, public, privat, aproape, departe* etc.; d) *cu ce puteri s'a săvârşit*; e) *scopul cu care s'a făcut, motivul lucrării*, f) *modul, dacă e legal, onest, cu forţa, prin înşelăciune, pe faţă sau pe ascuns*; g) *la*

timp de pace sau de războiu, şi cât a durat, o zi, un an, etc.

Pentru caracterizarea unei persoane însă, sunt alte împrejurări ca: *patria, genul, traiul, etatea, temperamentul, constituţia corpului, educaţia, modul de a cugeta, simţi, etc.*

Aceste împrejurări contribuie la probarea unui adevăr şi servesc adesea chiar ca motive de vorbire. Aşa împrejurarea, că Mântuitorul S'a născut într'un staul în completă sărăcie, a servit ca motiv şi obiect totdeauna, la atâtea cuvântări bisericeşti.

La întrebuintarea împrejurărilor, predicatorul este obligat totuşi, a se folosi numai de acelea cari lămuresc obiectul ce explică şi a urma oarecare sistemă la expunerea lor, ferindu-se în acelaşi timp de a le însoţi de amănunte fără nici o importanţă.

i) *Argumentarea*: După explicarea obiectului cuvântărei, predicatorul este îndatorat ca să-şi dovedească adevărurile cuprinse în obiect şi vestite ascultătorilor. Prin explicare credincioşii ajung ca să cunoască şi să înţeleagă obiectul propus; se cere însă ca ei să fie şi convinşi, că acest obiect este întemeiat pe adevăr.

De aci necesitatea ca predicatorul să-şi înţelească învăţătura sa pe dovezi argumentate.

Argumentarea constă precum se ştie, în aducerea unei judecăţi mai puţin cunoscute din altele cunoscute ca sigure şi adevărate.

Silogismul este cea mai potrivită formă de argumentare. El constă din trei propoziţiuni, dintre cari primele două se numesc *termeni sau premise* şi exprimă două judecăţi recunoscute ca sigure şi adevărate; iar a treia care rezultă din raportul dintre aceste două judecăţi se numeşte *concluziune*.

Dintre premise apoi, aceea care exprimă un concept general se numeşte *majoră* şi aceea care exprimă un concept special subordonat celui dintâiu se numeşte *minoră*.

Din raportul dintre aceste două premise, rezultă *concluziunea*, care are subiectul comun cu minoră şi acelaşi predicat cu majoră.

Spre exemplu:

Fiecare virtute este vrednică de laudă (majora).

Modestia este o virtute (minora).

Deci modestia este vrednică de laudă (concluzia).

Probele. În argumentare probele sunt de o deosebită importanţă. Ele servesc în cuvântare ca puncte de sprijin pentru convingerea ascultătorilor. Cuvântare fără probe nu se poate, fapt care arată însemnătatea lor.

Probele se impart după obiectul şi sorgintea lor, cum şi după gradul lor de probabilitate şi de forţă.

În ce priveşte *gradul lor de probabilitate şi forţă*, probele sunt:

Peremptorii, cari conving în așa fel că nu li se poate opune nimic contra.

Probante, cari au forța de a susține și demonstra adevărul, dar cari se pot contesta.

Probabile, cari conchid cu probabilitate nu cu certitudine.

Ipotetice, cari se întemeiază pe o ipoteză, a cărei forță depinde de valoarea ipotezei.

Personale, cari se referă numai la o singură persoană, la opinia sa, la mărturisirile sale, îndatoririle sale etc.

Specioase, cari sub aparența verității, ascund un fond lipsit de adevăr.

Sofistice, sunt probele de cari se servesc vorbitorii cu scopul de a induce în eroare pe ascultători, știind mai dinainte că sunt neîntemeiate.

Datoria predicatorului este însă, ca să se servească de probele cele adevărate, mai tari și mai convingătoare și din acestea să aducă numai atâtea câte sunt necesare pentru ajungerea scopului cuvântării.

O singură probă bine aleasă produce mai mare efect decât o sumă de citate fără rost.

Proble în cuvântare se vor așeza apoi așa fel încât să se simtă că toate tind către același scop. Asemenea în aranjarea probelor se mai cere a se observa o gradațiune, așa ca avântul să crească din ce în ce mai mult.

Gradațiunea se face evidentă mai ușor prin observarea ordinei homerice, care se exprimă prin cuvintele: *fortiora, fortia, fortissima*, așa ca primele impresii asupra ascultătorilor să fie favorabile, cele dela mijloc să aibă tăria cuvenită și cele din urmă să fie hotărâtoare.

1) *Combaterea*. Predicatorul spre a convinge pe ascultătorii săi despre adevărurile religioase-morale, în afară de aserțiunile false și de atacurile contrariilor, mai are de luptat și cu neștiința, slăbiciunea, indiferența, îndoelile, prejudiciile și erorile în cari rătăcesc adesea credincioșii.

Prin urmare, el este îndatorat ca înainte de a dovedi un adevăr sau de a face cunoscută o învățătură, să caute mai întâi a combate toate acele îndoeli și rătăcirii opuse obiectului ce tratează și cari vin dela contrarii credinței sau chiar dela credincioși căzuți în oarecari rătăcirii.

Combaterea e de *natură dogmatică*, când țintește la împrăștierea erorilor față de doctrina religioasă, și de *natură morală*, când țintește la îndepărtarea greutăților cari se ridică în contra preceptelor morale și abat pe oameni dela observarea lor.

Asemenea *cuvântări de combatere*, cari au de scop de a respinge rătăcirile și a păstra credința dreaptă, sau a restabili unele puncte de credință puse la îndoială, se numesc *cuvântări polemice*.

Cuvântările polemice sunt necesare pentru prevenirea ascultătorilor de a nu fi amăgiți sau ispititi de a cădea în erori și pentru combaterea abaterilor dela lege și morală, cari s'au in-

trodus printre credincioși. *Ele sunt însă de prios și chiar vătămătoare*, acolo, unde creștinii nu s'au abătut dela dreapta credință și dela morala dată de Mântuitorul. În asemenea cazuri, a combate o falsitate, o rătăcire, îndoială, etc. însemnează a te ridica împotriva unor vrăjmași cari nu sunt, însemnează a deștepta îndoeli și a pune în discuțiune lucruri pe cari ascultătorii întotdeauna le-au ținut de sigure.

Combaterea în afară de polemică, *mai poate fi apologetică*, când se mărginește numai la apărarea doctrinei.

m) *Aplicațiunea*: Aplicațiunea în predică este de mare folos. Prin ea se caută binele sufletesc al creștinilor, punându-se în legătură adevărul dezvoltat cu viața ascultătorilor, cu virtuțile și cu păcatele, cu obiceiurile și cu dafinele lor. Aplicațiunea ajută predicatorului ca să strângă fructele recoltei răspândită prin explicare, argumentare și combatere și să ajungă ținta cuvântării, potrivit poruncei Mântuitorului care zice: „Eu v'am pus ca să mergeți, și roadă să aduceți și roada voastră să rămână”.

Aplicațiunea morală are de scop vindecarea boalelor sufletești, îndemnul de a face binele, practicarea virtuții și combaterea abaterilor dela lege și morală.

În predică e bine totuși ca aplicațiunile cari se fac, să fie făcute cu chibzuință și tact în mod clar, determinat, puternic și cu vioiciune.

Aplicațiunile la viața ascultătorilor sunt necesare, întrucât cei mai mulți din ei nu și aplică lor cele auzite; unii fiind chiar incapabili de a stabili legătura dintre doctrină și dintre obligațiunea pe care ea o impune.

n) *Mișcarea inimii*. După cum am văzut, predicatorul prin explicarea, argumentarea și dovedirea adevărului dumnezeesc, a luminat mintea ascultătorilor, spre a înțelege și a se convinge de adevărul învățăturilor propuse prin cuvântarea sa.

Ca aceste învățături să producă efectele dorite asupra credincioșilor, se mai cere însă, ca ei să le primească cu toată inima și cu bunăvoință, mișcându-se și însuflețindu-se pentru adevărul propus. Aceasta, pentru că omul din firea lui primește și se hotărăște a urma în viață numai după ce-i place și-i folosește, rămânând rece și indiferent față de tot ce nu-i place și nu-l impresionează.

Dovezile în adevăr, deslușesc și luminează pe ascultători; simțirea însă îi târăște, îi subjugă și-i face ca să îmbrățișeze ideile și simțimintele vorbitorului, ca și cum ar fi ale lor.

Deci pe lângă puterea adevărului, pe lângă autoritatea personală, predicatorului îi se mai cere și *puterea sentimentului*. Prin această putere, el stăpânește inima ascultătorilor săi, pe care o înflăcărează cu lumina adevărului predicat, explicat și dovedit și o călăuzește către

iubirea de virtute și adevăr și către ura de păcat și neadevăr.

Primul mijloc de a mișca inima ascultătorilor cu ajutorul căruia să poată deștepta în ei simțimintele religioase și morale, este de a trata chestiunea în legătură cu conștiința lor, în ce privește împlinirea datorilor și răsplata faptelor săvârșite.

Al doilea mijloc pentru mișcarea inimii este propunerea adevărului, a dreptății, a binelui și a frumosului în adevărata lor valoare și frumusețe precum și arătarea antitezelor acestora în toată decăderea și urâciunea lor, spre a face pe ascultători ca să iubească pe cele dintâiu și să urască pe cele de al doilea.

Un alt mijloc este deșteptarea dorinții către un viitor mai bun și mai fericit. Acest mijloc e foarte necesar spre a risipi gândurile rele și disperarea în care pot cădea toți aceia cari suferă neajunsuri în această lume, deși duc o viață corectă și virtuoasă.

Alt mijloc pentru mișcarea inimii este deșteptarea temerii, ce urmează pentru cei ce nu-și împlinesc în conștiință datorile lor, prin aducerea aminte de urmările triste ale faptelor lor rele.

Valoarea literaturii noastre

În Ps. 107 — psalm minunat în care se învață a lăuda pe Dumnezeu, care scapă de toate necazurile, greutățile, și întunecimile necredinței — asemănată cu niște legături sau lanțuri, porți de armă cu zăvoare de fier, care aduce sufletul desgustat chiar de hrană lângă porțile morții — găsăm scris: „Atunci în strâmtorarea lor au strigat către Domnul și El i-a izbăvit din necazurile lor, a trimis Cuvântul Său și i-a tămăduit“. Ps. 107, 19.

Acest fapt determină multe suflete bune să exclame: „O de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui, și pentru minunile Lui față de fii oamenilor“.

Primim dela Fr. Colportor Ilie Vențel din orașul R... știrea că fiind în strâmtorare și greutăți — recunoaște că strigând la Bunul Dumnezeu acesta i-a răspuns, și l-a scăpat din toate temerile. Putem zice împreună cu acel bătrân pioner care învața că: *Rugăciunea schimbă fața lucrurilor.*

Referitor la motivele ce determina pe Psalmist să scrie: „O! de ar lăuda oamenii pe Dumnezeu“ — sunt minunile de transformare ce le face cu cei cari cred și cer dela Dânsul.

Fr. Colportor Vențel ne a comunicat următoarea experiență pe care a făcut-o în lucrarea de semănarea Cuvântului scris al lui Dumnezeu: „Într'una din primele zile veneam dela lucru cam descurajat — căci petrecusem toată

În fine un alt mijloc de a mișca inima ascultătorilor stă în însăși mișcarea predicatorului și în modul său de propunere. Fără acest mijloc nu va putea predicatorul ca să aprinză de mânie pe ascultătorii săi, nici să-i aducă la compătimire și nici să-i pornească la lacrimi. Ochiul limpezi nu lăcrămează și numai focul poate aprinde.

Ca să-și ajungă predicatorul acest scop, se cere însă ca el să fie înzestrat cu imaginație vie, cu un simțământ dezvoltat, cu judecată sănătoasă și cu o inimă miloasă și compătimitoare.

p) INDUPLECAREA VOINȚEI.

Induplecarea voinței, este deci determinarea ascultătorilor de a cugeta și a face ceea ce cunosc că este bine și adevărat, fapt care constituie triumful elocinței. Prin induplecare se ajunge scopul prediceii, ea fiind cununa activității predicatoriale.

Deosebirea între mișcarea inimii și induplecarea voinței stă în aceea că mișcarea inimii se face prin deșteptarea puterii simțământului; iar induplecarea voinței prin producerea determinării ei.

ziua alergând fără să vindem o carte, în așa împrejurări mă înapoiam spre casă pentru masă.

Pe drum mă oprește un om dela țară care venea cu o căruță împreună cu o femeie. Oprind căruța îmi dete bună ziua și apoi continuă: „eu te cunosc pe D-ta“. Întrebându-l de unde mă cunoaște — omul răspunde că am poposit o noapte cu conlucrătorul meu la el; iar dimineața când am plecat îi lăsasem două cărți: una contra tutunului și o revistă morală. După aceea omul acela adăugă: „Dumnezeu v'a trimis în casa mea pentru a-mi aduce aceste scrieri frumoase, căci eu eram un fumător pasionat și un bețiv. De asemeni eram un om rău și numai aveam grijă de casă; dar cetind acele scrieri și văzând că se bazează pe texte din Biblie pe care le citează, am recunoscut că am nevoie de Biblie — procurându-mi-o am cetit cu deamănuntul Cuvântul lui Dumnezeu și o, minune! Valoroasa D-voastră literatură îndrumându-mă în Biblie — a lucrat o transformare în mine lăsând tutunul și beția de care credeam că nu voi scăpa nici odată. Dar nu numai atât: am început chiar a urma pe Domnul după Cuvântul Său, dorind să păzesc Legea Sa, spre a putea spera să primesc și eu făgăduințele Lui.

„La auzul acestor cuvinte — scrie Fr. Colportor, m'am bucurat foarte mult, și m'am încurajat cu toate că în acea zi nu vândusem ni-

mic; căci am văzut că *Dumnezeu* lasă binecuvântarea *Sa* asupra oamenilor cari cumpără literatura noastră, și celind-o caută mai de aproape pe *Dumnezeu*. Laudă și mulțumire *Lui Dumnezeu*, căci m'a chemat pe mine un vas slab, să lucrez în lucrarea *Sa* pentru lămurirea și salvarea sufletelor“.

Iată deci ce spune *Spiritul lui Dumnezeu*: „Iată ce mă face să trag nădejde, bunătățile *Domnului* nu s'au sfârșit; *Domnul* este bun cu sufletul care-L caută și este bine pentru un om să porte un jug chiar din tinerețe“. Plâng. Ier. 3, 21—27.

Această frumoasă experiență să nu încurajeze oare pe lucrătorii, colportorii și pe toți membrii noștri? Câte suflete bune doresc să scape de pălimi și viții și să urmeze pe *Domnul*? Căci cu adevărat se împlinește Cuvântul

Domnului Isus: Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii, rugați pe *Domnul* secerișului ca să scoată lucrători la secerișul Său“. Mat. 9, 37. 38. Și dacă vom asculta de glasul *Domnului*, vom primi același răspuns pe care l-a adresat *Domnul* către ucenicii Săi, în urma cuvintelor lui Petru: „Iată că noi am lăsat totul, și Te-am urmat“, că adică vom avea mulți frați și surori chiar dacă vom trece prin strămtorări, iar la sfârșit vieață veșnică. Despre cei ce ascultă de *Domnul* se mai spune: „cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci“. Dan. 12, 3. Și atunci cei ce au semănat „cu lacrimi, vor secera cu cântări de veselie“, și cei ce au umblat plângând când au aruncat sămânța „se vor întoarce cu veselie când își vor strânge snopii“. Ps. 126, 5. 6. Gh. Stănescu.

CINEMATOGRAFUL

Observație:— Redăm în traducere, articolul cu titlul de mai sus al fr. F. M. Wilcox, cu adăugirea unor pasagii dintr'un alt articol, al fr. M. E. Kern, intitulat: „Ce să credem despre Cinema?“ Avem în felul acesta părerea unor bărbați ai lui *Dumnezeu*, cu destulă autoritate a cuvântului, în Denominațiunea noastră, ca să nu dăm o atențiune deosebită părerilor lor asupra acestui subiect!

R.

Mergeți la cinema? Ce loc dețin spectacolele, în viața voastră? Ce înrăurire exercită asupra fraților voștri, exemplul ce-l dați? Dacă vă pun aceste întrebări, o fac din pricină că mă simt împins de o convorbire pe care am avut-o astăzi cu un membru al Comunității noastre. Aflai astfel, că un tânăr — din cauza înclinațiilor sale lumești — fu șters, de curând, din registrul Comunității. El iubea plăcerile, mergea la teatru și la cinema. Rezultatul a fost, că viața sa spirituală se resimți; el ajunsese din ce în ce mai neglijent, încetă să se mai roage, apoi să mai meargă la adunare și în cele din urmă să mai țină ziua *Domnului*. Cum s'a încercat să i se arate pe ce fel de cale primejdioasă se găsea, el se miră: „Pentru ce vă adresați numai mie? Merg la cinema, fără îndoială, dar mai merg și alți membri. La teatru am văzut, nu numai odată, membri din Comunitatea noastră, mult mai în vârstă decât mine. Am văzut acolo și pe unii cari sunt considerați drept conducători. Și eu am văzut pe acești membri dând mărturie despre adevăr, într'un fel mișcător și vorbind foarte evlavios cu frații lor de-o credință“.

Din nenorocire starea de lucruri descrisă de acest tânăr este destul de frecventă. Eu nu cred că mulți dintre membrii adulți ai Comunității

lor noastre merg la cinema, dar trebuie să spun cu destulă tristețe, că sunt unii cari o fac.

Sunt convins dealtfel, că o foarte mare parte din slujbașii, predicatorii și lucrătorii noștri sunt în afară de orice bănuială. Cu toate acestea, unii dintre ei se duc la cinema în anumite ocaziuni. Și, făcând aceasta, ei nu numai că dau vrăjmașilor *Domnului* prilejul de a defăima, dar influența lor este mult mai puternică, încă, asupra celor mai mulți membri tineri ai turmei, pe cari îi fac să se rătăcească, sau să rămână mai departe pe calea lor greșită.

Pentru ce condamnă cinematograful? Nu din oroare față de însăși invențiune. Acest fel de fotografie poate fi de un interes și de o utilitate remarcabilă, în special din punct de vedere științific și documentar. Eu admir cinematograful educativ, care ne permite să însoțim pe îndrăzneții exploratori în voiajurile lor, să observăm de aproape creșterea plantelor, viața animalelor în starea sălbatecă, sau, ceea ce e mai interesant, să urmărim viața misiunilor și rezultatele soliei Evangheliei în locurile întunecate. Dar eu condamn în mod absolut spectacolele populare de cinema pentru următoarele considerațiuni:

1. *Ele reproduc scene de crime*. Deși filmul nu prezintă totdeauna pe criminal ca pe un erou, și câteodată îi blamează faptele, s'a recunoscut de ani de zile că, reprezentarea de filme criminalistice la cinema, exercită o influență nenorocită asupra tineretului. Băieții, și câteodată și fetele, gândesc ca să realizeze, la rândul-le, scenele închipuite ce li s'au prezentat. *Cinematograful este școala crimei!*

„.... reproducțiunile sunt totdeauna exa-

gerate și extreme. Nu numai că acțiunea este întrețesută cu asasinat, otrăviri, iubire nepermisă, intrigă, dar fiecare patimă este exagerată. Mânia devine nebunie, ambițiunea-frenetrie (delir), iubirea — patimă arzătoare. Oglinda nu este ținută niciodată la nivelul naturalului, decât numai în ceea ce are el mai de gradat și respingător.

„Altfel, teatrul și cinematograful, prezintă o lume foarte deosebită de cea în care trebuie să viețuească 999 spectatori din 1000. Cea mai mare parte din oameni, nu trăesc într'o atmosferă de intrigă, de iubire vinovată, de înșelăciune sau de crimă. Un mare număr de oameni n'au văzut niciodată un criminal, și chiar dacă li s'a întâmplat să vadă așa ceva, ei au primit o lovitură care i-a sdruncinat pentru multă vreme și nu mai doresc ca ocaziunea să se reînnoască. Ei nu pot spune că efectul ce l-a făcut asupra lor a fost sănătos sau de vreun profit oarecare. Atunci, cum ar putea fi sănătoasă și folositoare reprezentarea acestor lucruri?“

„Doamna Hélène O'Grady, veche funcționară a poliției din New York, zice: „Știu din experiență că, infacțiunile săvârșite de tineri, sunt rezultatul reile influențe a cinematografului. Aș putea cita sute de cazuri, în cari filmele au sucit capul tinerilor și tinerelor“. M. E. Kern în „Que penser du Cinema?“. Ce să credem despre cinema? L'Ami des jeunes N. 1 și 2/1931.)

2. De asemenea ele sunt și școala necurăției, desfrăului. Inșiși impresarii de cinema mărturisesc că, dacă „sex-appeal“-ul (cetește sex-apil), adică atracția sexuală, n'ar mai intra în joc în filme, acestea și-ar pierde îndată popularitatea lor imensă. Iubire nepermisă, necredință, căsătorie clandestină, răpire, dispariția simțimintelor firești, sunt exploatate la nesfârșit și reprezentate în fața a milioane de spectatori, în cari se cuprind nu numai bărbați și femei, ce se presupune că ar fi în stare să prețuească aceste lucruri la dreapta lor valoare, ci și copii, al căror spirit lesne-primitor, înregistrează repede aceste noțiuni false despre iubire și legăturile de familie.

„Ceea ce formează punctul de atracție al cinematografului, sunt legăturile amoroase dintre bărbați și femei, pe cari le reproduce. Actorii își dau seama de efectul atracțiunii lor, și se pregătesc în așa fel, ca fiorul sexual să-și aibă locul în toate producțiunile lor. Această atracțiune n'are nevoie, totuși de a fi stimulată. La mulți, această impulsione — destul de trist că trebuie să o constatăm — nu este sub controlul rațiunii. Închipuirea este supraexcitată de tablourile sugestive de pe ecran și, în multe cazuri, aceasta este o îndrumare directă spre o viață imorală.

„Benjamin Hampton, unul din măestrii cinematografului, a admis cu sinceritate că, chestiunea sexuală, are un astfel de loc în cinema, în cât îl face demoralizator. S'a zis, pe bună dreptate, că atracțiunea sexuală este una din impulsionele cele mai puternice ale vieții omești. Ori de câte ori s'a scos în relief caracterul sfânt al acestei atracțiuni, nivelul moral al națiunilor și al indivizilor a fost ridicat; însă atunci când el este înjosit, rezultă o prăbușire a stălpilor societății.

„Producătorii de filme sunt toți dispuși să admită că, aproape toate comediile, prezintă trei personaje principale: femeia, bărbatul și amantul. Deci nu e de mirare că, Doamna Charles Merriam, din Chicago, a numit cinematograful „o unealtă a vișului“ și a afirmat că „filmele micșorează idealul civilizațiunii și subminează binele moral al tineretului“. (M. E. Kern. „Que penser du Cinema?“).

3. *Cinematograful strică idealul moral și are o influență dăunătoare asupra sentimentului păcatului.* Cine ar putea asista regulat la astfel de spectacole, fără a fi profund influențat? Fără să ne dăm seama, noi ne transformăm după imaginea celor ce contemplăm. Și cel mai mare pericol îl prezintă pentru tineret. Această nu înseamnă, însă, că ceilalți mai în vârstă scapă neatinși.

„Tineretea este timpul idealurilor. Nimic nu este mai important în epoca adolescenței, decât formarea unor idealuri nobile și înalte. Tinerii au nevoie să înțeleagă elementele unei vieți drepte și pline de influență bună, chiar în momentul când pășesc peste pragul vârstei raționabile.

„Artiștii și artistele pe cari ecranul îi prezintă în spectacol copiilor și tinerilor, devin eroii și eroinele vieții lor, și prin atitudinile și gesturile lor, fac mult mai mult decât ne închipuim, pentru formarea spiritului tinerilor. Nu este surprinzător, că tinerii gândesc că este de „bon ton“ ca un bărbat să fumeze, căci și eroul lor de pe ecran fumează. Și cei ce s'au datat acestui funest obicei al tutunului, îi cunoosc despotismul. Se spune că, un oarecare artist de cinema, este plătit cu 1000 dolari pe săptămână, de către sindicatul tutunului din America, pentru ca el să apară pe ecran totdeauna cu o țigară între buze.

„Atunci când artistul lor favorit se întoarce acasă noaptea târziu, disprețuește sfaturile părinților săi, înșeală pe stăpânul său, aluneacă în mâinile poliției, mai este un lucru de mirare, dacă tinerii, voind să-i imiteze, sunt nesupuși și caută să ducă o viață de risipă?

(Va urma).

Circulară

Mulțumiri și îndrumări comitetelor Comunităților noastre.

Luând în considerație bunele rezultate cu cari Domnul a binecuvântat ostenele Dvs. în această primă jumătate de an, ne simțim datorii să aducem cuvinte de laudă, Aceluia, care ne-a asigurat:

„...„Orice veți cere dela Tatăl în numele Meu vă va da“. Și apoi, vă mulțumim și Dvs. cari v'ați ostenit împreună cu noi, pentru a îndruma și îndemna pe frații și surorile cari mi-au dat toată ascultarea și pentru cari ne rugăm, ca Domnul să-i binecuvinteze!

Faptul, că în adunările districtuale am putut privi fețele pline de interes ale slujbașilor comunităților însoțiți de așa numeroși prieteni ca rezultat al invitațiilor — ne-a încurajat, să așteptăm rodul cel bogat, și iată, că între primii snopi, Domnul ne-a dat bucuria unui câștig de 275 suflete. Este o binecuvântare și o asigurare, că Domnul își împlinește făgăduințele: .... „Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă“.

***

Privind peste lucrările săvârșite împreună, vedem cum, atât în „Săptămâna de Colportaj“, cât și în „Săptămâna de Sacrificiu“, copiii credincioși ai Domnului, au rămas la datoria lor, răspunzând chemării. Sperăm, că puținii cari au rămas în urmă, în luna această cel târziu, vor fi ajutați să-și împlinească votul lor:

„Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor.... Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său care-i slujește“. Mal. 3, 17.

Faceți fraților, ca ostenele Dvs. pe lângă cei rămași în urmă să fie o binecuvântare pentru toți!

***

Privind peste cele 106 Comunități cari formează Conferința Muntenia de Vest, ne-am bucurat mult văzând ostenele Dvs. în trimiterea rapoartelor la timp. N'a lipsit dela datorie, decât un singur secretar care s'a lăsat pradă ocupațiilor personale. Sperăm că, aceasta a treia oară, va fi pentru ultima dată.

Știrile îmbucurătoare referitoare la desvoltarea Școlii de Sabat, în aproape toate Comunitățile noastre, ne dau încrederea că frații apreciază „pâinea și apa vieții“ și că copiii lor sunt hrăniți la timp potrivit, la altarele familiare, unde părinții stăruiesc la datoria lor.

Continuați să sporii în studiul zilnic și în economii, pentru a sprijini cu bucurie încheierea lucrării!... „Când Evanghelia împărăției va fi propovăduită în toată lumea atunci va veni sfârșitul“. Indemnați și priveghiați în rugă

ca ziua glorioasă să ne poată găsi pe fiecare la datoria noastră.

Sporii darurile voastre, în acest trimestru, îmbelșugat cu toate, bunurile pământești.

***

Faptul că, frații diriginți ai lucrării Misionare, s'au ostenit să strângă rapoartele în fiecare Sabat, au avut darul să primim un spor la toate cifrele, referitoare la ramurile lucrării Misionare.

Binefacerile copiilor lui Dumnezeu față de cei în lipsă și strămtorare, au sporit, și caracterul „Samariteanului milos“ a găsit loc în inimile multora!

Osteniți-vă mai ales, ca literatura cea bună să ajungă în casele vecinilor, și ajutați-i să înțeleagă valoarea învățăturilor Domnului.

***

Surorile organizate în „Cercul Tabita“, deasemeni ne-au dat un raport îmbucurător. Surorile noastre au înțeles că mila de cei în lipsă și în suferință a caracterizat pe „Nobilul Învățător“ — și surorile noastre au început să se organizeze peste tot, dând dovadă că sunt cu Mântuitorul și că vor să folosească talentele lor în slujba Impăratului.

Rugăm Comitetele să încurajeze pe surori, și în fiecare lună programul pentru Cercul Tabita să fie prezentat în Comunitate.

Surorile tinere la lucru!

***

Cercurile Tineretului nostru, se dovedesc în creștere. Tineretul înțelege, că studiul zilnic al Cuvântului și al programelor din Gazeta Slujbașilor, îi poate oferi pentru lupta vieții și-i poate crește pentru căminurile cerești.

Incheierea lucrării, cere eforturi, pe care tineretul Advent înțelege să le învingă prin străduința sinceră, de a învăța aspra lecțiune a ascultării. Ascultând zilnic comanda Mântuitorului: „Indrăzniți, Eu am biruit lumea“, ei învață să găsească pe genunchi, în fața crucii, exemplul de sacrificiu personal, pentru a sluji o lume care pierde“.

„Vă scriu vouă tinerilor pentru că sunteți tari“.

Faceți fraților, ca tăria de caracter a tineretului nostru să depășească tăria mușchilor lor. Faceți fraților, ca tineretul să fie organizat și ocupat în toate câmpurile. Faceți fraților, ca tineretul să fie prețuit și folosit în toate lucrările Domnului, pentru a se forma din timp pentru marea lor chemare.

„Voi sunteți lumina lumii voi, sunteți sarea pământului“.

Învățați-i că „ascultarea este mai scumpă decât jertfele“, și pregătiți-i astfel pentru grelele lor răspunderi.

***

Mulțumindu-vă pentru ostenele trecute, așteptăm că veți folosi aceste luni de belșug pentru ca și casa Domnului, singura care a rămas în urmă, să fie cu bogăție susținută, pentru ca toate nevoile să fie împlinite, așa, cum este plăcut Domnului și ca binecuvântarea Sa să se răsfrângă în căminul nostru propriu. „Puneți-Mă astfel la încercare zice Domnul . . . . Voi turna peste voi belșug de binecuvântare“.

Comitetul Conferinței Muntenia de Vest

Notă.— Faceți ca aceste mulțumiri și indemnuri să fie cetite în comitetul Dv. și exprimați, fraților, în adunare bucuria progresului pe care Domnul ni l-a oferit. Indemnați-i înainte spre țintă, și ajutați-le pentru a se dovedi administratori corecți ai Domnului.

Departamentul Misiunii Interne.

Responsabil: **P. H. Hermann.**

Ora misionară din luna Septembrie

1. Cântare de deschidere, rugăciune.
2. Citirea raportului.
3. Cuvântare: „Păstorul, oile și staulul“.
4. Scurte experiențe.
5. Impărțirea literaturii.
6. Cântare de închidere și rugăciune.

Cuvântare: „**PASTORUL, OILE ȘI STAULUL**“.

Text fundamental: Ioan 10, 1.

Acțiune: „Păstorul cel bun“, cheamă oile să intre în staul. Dacă ne aflăm într'un pericol; găsim un loc de refugiu.

I. Intrarea în staul.

- a) Să intrăm prin ușa staulului.
- b) Să nu căutăm un alt loc de intrare.
- c) Acei cari nu vor să intre pe ușă, ci prin alt loc, sunt numiți: „furi și tâlhari“.

II. Cine este ușa?

- a) „Eu sunt ușa“ zice Isus. Ioan 10, 9. Prin Isus este singura intrare.
- b) Intrarea printr'ansul ne dă asigurare.
- c) O intrare prin altă parte, ne expune pericolului.

III. Staulul Domnului este ca o cetate puternică. Mica 2, 12.

- a) E făcută de însuși Domnul. Ebrei 11, 10.
- b) Are ziduri rezistente.
- c) Acest staul este ordonat și curat. Apoc. 21, 10—21, 23.

IV. Biserica Domnului este asemănată cu staulul. Ps. 194, 1; 1 Tim. 3, 15; Col. 1, 24.

- a) Hristos este capul Comunității. Efes. 5, 23.
- b) Ea să fie măreață. Efes. 5, 27.
- c) Ea este iubită de Hristos. Efes. 5, 25.
- d) Prin ea se manifestă voiața Sa. Mat. 6, 19.

V. Biserica poate fi tare.

- a) A fi un loc sigur pentru credincioși.
- b) Un loc sigur de refugiu.
- c) Un loc unde domnește adevărul. 1 Tim. 3, 15.

VI. Mai este loc în staul.

a) El vrea să adune pe oi în staulul Său. Ioan 10, 16.

a) Numai El singur poate da aceasta.

b) În dar primesc ceea ce au pierdut.

c) Prin jertfa vieții Sale.

2) Nu vor mai muri niciodată.

a) Nici în ispite sau suferin din cauza credinței.

b) Nici în nevoile trușești. Ioan 10, 11.

3) Nimeni nu-i poate răpi din mâna Tatălui.

a) Sunt ocrotiți de mâna Tatălui. Ioan 10, 29.

b) Aceasta este întărită și prin cuvintele Apostolului Pavel.

Incheiere: Experiențele Psalmistului. Ps. 23, 1—6. Ce învățătură tragem de aci?

***

Ora Tabitei din luna Septembrie

ATINGEREA CREDINȚEI.

Text fundamental: Mat. 9, 21. Căci zicea în sine: „Numai de voi atinge veșmântul Lui, voi fi scăpată“.

Notă.— „O femeie săracă zise odată aceste cuvinte. — O femeie care suferise 12 ani, de o boală, care-i fusese o povară grea. Ea își cheltuisese toată averea cu doctorii și medicamente, în cele din urmă aflând dela medici că nu poate fi vindecată. Dar auzind despre Medicul cel Mare — „Isus“ din nou s'a deșteptat în ea speranța de vindecare. „Pe urmele Marelui Medic“, pag. 61.

I. Situația oamenilor.

- a) Sunt bolnavi la trup și suflet. Isa. 1, 6.
- b) Caută în zadar ajutor la oameni. Luc. 8, 43.
- c) Cred că printr'o minune, pot fi vindecați. Ioan 11, 21; Mat. 8, 43.
- d) Așteaptă cu dor nespuse ocazia de a se înfăptui această minune cu ei.

II. Atingerea credinței. Luc. 8, 43—45.

- a) Ocazia (Mântuitorului) este aci.
- b) Dacă aș veni aproape destul să-L ating, m'aș vindeca.
- c) Credința este mâna care atinge atotputernicia, și își face drum la mântuire chiar prin toate piedicile.

III. Rezultatul puterii divine, descoperite prin atingerea credinței. Marc. 5, 29, 30.

- a) Bolnavul simte în corpul lui, se vindecă și se salvează.
- b) Din Mântuitorului iese o putere. El însuși simte aceasta și e conștient de ieșirea puterii salvatoare.

Notă. — Înaintea voastră zace o omenire săracă și bolnavă, care de geaba caută ajutor în mijloace pământești; ca și femeia aceea, care timp de 12 ani a avut scurgere de sânge incontinuu, și din care cauză a fost slăbită încât îi era foarte greu a merge mai departe, astfel și omenirea se află în aceeași stare din cauza războaielor și răscoalilor mondiale, slăbind tot mai mult, încât deabia se poate ține pe picioare. Milioane de oameni sunt doritori de mântuire și de ajutor. Singura lor speranță stă într'o minune, într'un Salvator care stă deasupra tuturor.

Nouă ca creștini Adventiști, ne este dată solia acestui Mântuitor, și noi suntem chemați a merge la această omenire bolnavă în care să deșteptăm speranțe noi, și pe care să o aducem în deaproape leagătură cu Mântuitorul.

Puterea lui Dumnezeu ne stă la dispoziție ca și femeiei aceleia din Biblie. Tot așa și omenirea de azi ar trebui să caute personal această putere sal-

vatoare. Insa trebuie să fie o atingere de credință între bolnav și salvator. Intre ocaziunile cele multe cari se prezintă în cursul anului, ni se prezintă și în Campania de Toamnă o ocazie foarte nimerită de a veni în contact cu oamenii, în atingerea credinței.

IV. *Văzând că acest fapt nu putea rămâne ascuns, vent și căzu înaintea picioarelor Sale și mărturisî totul.* Luca 8, 47.

- a) Înaintea lui Dumnezeu nu rămâne nimic ascuns.
- b) Nouă nu ne este permis a ascunde ceva.
- c) Să mărturisim. Poporul trebuie să știe pentru ce săvârșește această lucrare.
- d) Să mărturisim mântuirea aflată de noi.

V. *Îmbărbătează-te!* Luca 8, 48.

- a) Dumnezeu ne mângâie și ne încurajează.
- b) Credința ne va ajuta pentru a trece peste toate greutățile. Pacea și binecuvântarea lui Dumnezeu ne va însoți.
- d) Vom primi o mare răsplată. Apoc. 22, 14; Mat. 25, 21. 34.

A N U N Ţ

Căutăm o soră adevărată adventistă etate 20—30 ani, necăsătorită, să cunoască tot serviciul de casă, inclusiv bucătăria, fără spălat, să-i placă curăţenie exemplară, supusă, energică, femeie de încredere. Poate să fie și maghiară sau germană, dar să cunoască bine limba română.

Noi suntem 2 persoane în etate, dar oameni energici și cerem serviciu bun. Leafă bună.

Numai cine împlinește aceste condițiuni să scrie urgent la *Ilie I. Stroescu, Fabrica Tricotaje, Ploești.*

***

Căutăm o fată etate 18—22 ani, preferabil să știe limba germană. Să iubească copiii, să cunoască tot serviciul de casă, să-i placă curăţenie, vrednică și sprintenă, ascultătoare și supusă, adevărată adventistă. Sabatul liber. Avem 3 copii.

Cine împlinește aceste condițiuni să scrie urgent la *Gh. Bărbulescu, Fabrica Tricotaje I, Stroescu, Ploești.*

***

Caut o bună soră pentru atelier de tricotațe. Salariu lunar sau îi predau atelierul cu 50% din câștig. *Ioan N. Stoica, Com. Cioara-Doicești, Jud. Brăila.*

NECROLOG

Sora *Marina Cudinova* din Comunitatea Vetrena, în etate de 34 ani, după o suferință de 2 luni, a fost chemată la odihna de Domnul. Sora a fost un suflet credincios până în ultimele clipe, zicând celor ce erau adunați împrejurul său înainte de moarte: „Mă predau în mâinile Mântuitorului meu, căutați cu toți să fiți la picioarele Domnului. Chiar dacă va fi să murim, El ne va învia la venirea Sa“. Cu aceste cuvinte pline de speranță a închis ochii.

Au asistat la înmormântare peste 200 persoane cari au auzit despre fericita nădejde a creștinului.

Șilistra.

Mihail Ganea.

Sora *Paraschiva G. Bunea*, în etate de 19 ani, din Comunitatea Băicoiu-Prahova, a încetat din viață în ziua de 18 Iulie după o scurtă, dar grea suferință.

Pe patul de moarte s'a rugat Domnului să-i facă și ei parte de Impărăția Cerurilor.

Sperăm s'o vedem la învierea celor drepți.

Câmpina.

I. I. Gheorghisor.

Fratele *Nicolae Boghian*, membru al Comunității Logănești, Lăpușna, în etate de 42 ani, a adormit în Domnul, în ziua de 20 Iunie, 1933. El a fost un bun credincios Domnului, și avem toată nădejdea că va avea parte de învierea dreptilor. Domnul să mângâie pe sora, soția lui, și pe cei trei copilași, cari au rămas.

Chișinău.

D. I. Bădescu.

Fr. *Mihail Toboc*, unul dintre frații cari au primit adevărul la începutul predicării acestei solii în țara noastră, a fost chemat la odihna în ziua de 23 Aprilie, 1933 după o lungă viață de credință alături de iubitul său Mântuitor.

Oricine, găsea la acest iubit frate un cuvânt de mângâiere și o îmbărbătare pe calea credinței. Știuse să se apropie de Isus Hristos și de această prietenie nu a voit să se despartă, cu toate greutățile ce a avut de întâmpinat.

Și astfel, atunci când Domnul l-a chemat la odihna de lucrurile sale, iubitul nostru frate s'a predat în mâna prețiosului său Mântuitor, cu deplină încredere că aceeași voce care l-a chemat la mântuirea cea minunată îl va scula odată și din pulbera pământului.

Cu toții rămânem și noi încrezători că ne vom întâlni cu el la a doua venire a lui Isus, dacă vom duce și noi o viață plăcută Lui.

V. Florescu.

TINERII

Din ce în ce
mai ATRAGATOR, mai INTERESANT
și mai PRIETENOS
AMICUL vostru, al TINERIMII,
se pregătește să vă viziteze în curând
Prejuți-i tovarășia
nobilă
abonându-vă CHIAR AZI!

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 14. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.
București IV.